ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΤΣΗΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
18
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1960

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'.
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 395
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΙΝ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Εἰς διαγωνισμόν, ὁ ὁποῖος ἐνεργεῖται σύριον, θὰ ἀναδειχθῆ ὁ ἐργολάβος κατασκευῆς τῶν τουριστικῶν ἐγκαταστάσεων εἰς τὴν παραλίαν τοῦ Παληουρίου, τῆς πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν διαπάνης καθορισθείσης εἰς τὸ σοβαρὸν ποσὸν τῶν δέκα τριῶν ἑκατομμυρίων (13.000.000) δραχμῶν.

Ἐξ ἄλλου ἐπισπεύδεται ἡ διὰ τὴν συντέλεσιν τῆς κηρυχθείσης ἀπαλλοτριώσεως τῶν παραλιακῶν ἐκτάσεων Καλλιθέας (Μάλτεπὲ) καὶ Μεταμορφώσεως, προοριζομένων διὰ τὴν ἐν αὐταῖς ἐκτέλεσιν διαφόρων τουριστικῶν ἔργων.

Καὶ γενικώτερον ὁ Ἑλληνικὸς Ὀργανισμὸς Τουρισμοῦ (Ε.Ο.Τ.) προβαίνει δραστηρίως εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀποφασισθέντος προγράμματός του τουριστικῆς ἀξιοποιήσεως τῆς Χαλκιδικῆς μας, ὡς δὲ διεπίστωσε συνεργάτης μας παρακολουθήσας τὰς ἐνεργείας του καὶ δὴ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη Γραφείου τοῦ Ε.Ο.Τ., οἱ ἐκπροσωποῦντες αὐτὸν εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα, προδήλως, συμφώνως πρὸς τὸ πνεῦμα καὶ τὰς γενικὰς γραμμὰς τῆς κεντρικῆς Διοικήσεως παρακολουθοῦν ἐπιμελέστατα τὴν πρόοδον τῶν προγραμματισθέντων καὶ ἀντιμετωπίζουσιν ὅλα τὰ σχετικὰ θέματα τῆς Χαλκιδικῆς μετ' ἀληθοῦς ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἀγάπης.

Ἐξ ὅλων αὐτῶν συνάγεται, ὅτι ἐντὸς τῆς προσεχοῦς πενταετίας ἡ Χαλκιδική μας θὰ ἔχη ἀξιοποιηθῆ τουριστικῶς ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τοῦ Ε.Ο.Τ.

Δυστυχῶς δὲν δυνάμεθα νὰ ἐλπίσωμεν σοβαρῶς ὅτι ἡ τουριστικὴ ἀξιοποίησις τοῦ Νομοῦ μας θὰ ἔχη ὁλοκληρωθῆ ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω χρονικοῦ διαστήματος, τῶν λοιπῶν πραγματοποιήσεων, αἵτινες ἀποτελοῦσι προϋποθέσεις αὐτῆς μὴ ἐξαρτωμένων ἐκ τοῦ Ε.Ο.Τ. καὶ τῆς τόσον καλῆς θελήσεώς του.

Ἡ ὁλοκλήρωσις τῆς κατασκευῆς τοῦ ὁδικοῦ δικτύου μας, ὅστις εἰδικώτερον ἀποτελεῖ θέμα ἀναγόμενον εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν καὶ Δημοσίων ἔργων καὶ ἄνευ τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ γίνῃ λόγος περὶ ὁλοκληρώσεως τῆς τουριστικῆς ἀξιοποιήσεως τῆς Χαλκιδικῆς, δὲν φαίνεται ὅτι θα ἐπιτευχθῆ μὲ τὸν ἀκολουθούμενον ρυθμὸν κατασκευῆς τῶν σχετικῶν ἔργων οὔτε ἐντὸς μιᾶς εἰκοσαετίας, ἐντὸς δὲ τῆς πενταετίας οὔτε αἱ τρεῖς σοβαραὶ ὁδικαὶ ἀρτηρίαι μας θὰ ἔχουν κατασκευασθῆ πλήρως.

Ἐξ ἑτέρου ἡ ὁλοκλήρωσις τῆς περὶ ἧς πρόκειται τουριστικῆς ἀξιοποιήσεως δὲν δύναται νὰ νοηθῆ ἄνευ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἀμυθήτου ἀξίας ἀρχαιολογικοῦ θησαυροῦ τῆς Χαλκιδικῆς μας. Ὡς εἶναι γνωστὸν οὐδέποτε τὸ Κράτος ἐπέδειξε καὶ τὸ ἐλάχιστον ἔστω ἐνδιαφέρον εἰς τὸν τομέα αὐτόν, παρὰ τοὺς σχετικοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς διαμαρτυρίας μας, δοθέντος ὅτι καὶ ὁ μοναδικὸς ὑπάλληλος τῆς ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας, ὅστις διωρίσθη διὰ τὸν Νομόν μας, οὐδέποτε προσῆλθεν ἐνταῦθα ...παρακρατηθεὶς ἐν Θεσσαλονίκη, ἐν ᾧ χρόνῳ τὰς ἀρχαιολογικὰς ἐρεύνας ἀπὸ πολλῶν δεκαετηρίδων ...ἐνεργοῦσι διάφοροι μικροαρχαιοκάτηλοι ἐκ τῶν ὁποίων τινὲς μόνον ἀνεκαλύφθησαν ἀχθέντες ἐνώπιον τῆς Δικαιοσύνης.

Ὁ Τουρισμὸς εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀναπτυχθῆ εἰς τὸν ὡραῖον τόπον μας, ἐὰν δὲν κατασκευασθοῦν αἱ ἀπαραίτητοι εἰς αὐτὸν ὁδοί, ἰδία δὲ αἱ τρεῖς κυριώτεραι ὁδικαὶ ἀρτηρίαι καὶ ἡ περιφερειακὴ ὁδὸς τῆς Κασσάνδρας, δὲν δύναται δὲ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν θαυμασίαν ἀπόδοσιν τὴν ὁποίαν ἐπιτρέπουν τὰ ὑπέροχα προσόντα τῆς Χαλκιδικῆς μας νὰ ἐπιτύχῃ, ἐὰν δὲν ἔλθῃ εἰς τὸ φῶς ὁ ἀρχαιολογικὸς θησαυρός, τὸν ὁποῖον περικλείει ἡ γῆ της.

Νομίζομεν ἑπομένως ὅτι ἐκ τῶν ἀνωτέρω σαφῶς διαγράφονται αἱ προσπάθειαι, τὰς ὁποίας ὀφείλομεν νὰ καταβάλωμεν ὅλοι εἰς τὸν τομέα τῆς τουριστικῆς ἀναπτύξεως τοῦ Νομοῦ μα:

Πρῶτον μὲν νὰ ἐπιταχυνθῆ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφασισθέντων ὁδοποιητικῶν ἔργων καὶ νὰ ἀποφασισθῶσι τὸ ταχύτερον, διατιθεμένων σοβαρωτέρων πιστώσεων, καὶ ἄλλα τοιαῦτα, διότι χωρὶς δρόμους καὶ δὴ συγχρόνους τοιούτους τουριστικὴ κίνησις εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀναπτυχθῆ καὶ εἰς μάτην θ' ἀποβῶσιν ὅλαι αἱ τόσον ἀξιέπαινοι προσπάθειαι τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ.

Καὶ δεύτερον νὰ διοργανωθῆ ἀρχαιολογικὴ ὑπηρεσία ἐν Χαλκιδικῇ ἀποφασιζομένων καὶ σχετικῶν ἐρευνῶν, διότι ἡ γῆ τῆς Χαλκιδικῆς θά ἀποδώσῃ τοιαῦτα ἀρχαιολογικὰ εὑρήματα, ὥστε ἀπὸ ὁλόκληρον τὸν κόσμον θὰ προστρέχουν οἱ ξένοι διὰ νὰ τὰ ἀποθαυμάσουν.

Ὁ συνδυασμὸς τοῦ ἀρχαιολογικοῦ ἐνδιαφέροντος πρὸς τὰς παραδεισιακὰς ὡραιότητας ἰδία τῶν παραλιῶν, τῆς Χαλκιδικῆς μας, θὰ ἀποτελέσουν τὸν ἰσχυρότερον τουριστικὸν μαγνήτην τῆς Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος θὰ προσελκύῃ κατὰ ἑκατομμύρια τοὺς τουρίστας εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ Ἱστορικὴ καὶ Λαογραφικὴ Ἑταιρία τῆς Χαλκιδικῆς, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ πλέον μίαν ὡραίαν πραγματικότητα καὶ τὰ ἐγκαίνια τῶν ἐν Θεσσαλονίκη γραφείων τῆς ὁποίας ἐτελέσθησαν τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν θὰ συμβάλῃ καὶ αὕτη εἰς τὴν κατανόησιν ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων τῆς διὰ τὸν Τουρισμὸν σημασίας τῆς ἀρχαιολογικῆς ἀξιοποιήσεως τῆς Χαλκιδικῆς

Ἂς ἐλπίσωμεν, ὅτι θὰ κατανοηθῆ τὸ θέμα, ὡς ἀνεπτύχθη, παρ' ὅλων.

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Κασ)δρείας κ.κ. ΣΥΝΕΣΙΟΥ

«Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου.» (Μθ. 1, 22)

Καθὼς ὁ ἥλιος δὲν ἀναιέλλει ἀπότομα ἀλλὰ προϊδεάζεται ἡ ἀνατολή του ἀπὸ τὸ γλυκοχάραμα ἔτσι προϊδεάσθηκε καὶ ὁ ἐρχομὸς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ εἰς τὴν ἀνθρώπινη ἱστορία. Ἄνδρες εὐλαβεῖς καὶ ὅσιοι ἑκατοντάδες χρόνια πρὶν ἐχρησιμοποιήθηκαν ὡς ἀγγελιαφόροι τοῦ Κυρίου. Καὶ οἱ ἱεροὶ τοῦτοι ἀγγελιαφόροι εἶναι οἱ προφῆται.

Ἐκεῖνος ποὺ μὲ προσοχὴ καὶ σύστημα μελετᾶ τὰ κείμενα τῶν προφητειῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης διαπιστώνει κατάπληκτος τὸ ἑξῆς: Ὅλες προφητεύουν τὸν ἐρχομὸ στὸν κόσμο ἑνὸς οὐράνιου Ἀνθρώπου. Διαβάζοντας κανεὶς τὴν μιὰ προφητεία μετὰ τὴν ἄλλη βλέπει τὸν μυστηριώδη τοῦτον Ἐπισκέπτη σὰν μιὰ ἱερὴ σκιὰ νὰ κατεβαίνῃ ἀπὸ τὰ ἐπουράνια δώματα καὶ νὰ ἔρχεται πρὸς τὴν γῆν. Στὶς προφητεῖες, ποὺ εἶναι πειὸ ἀρχαῖες, τὰ χαρακτηριστικά του εἶναι θαμπὰ καὶ ἀόριστα Μοιάζει σὰν ὁδοιπόρος, ποὺ ἔρχεται μὲν πρὸς ἐμᾶς ἀλλὰ εἶναι ἀκόμα πολὺ μακρυά. Ὅσο προχωροῦμε ὅμως στὴν μελέτη τῶν νεώτερων προφητειῶν τόσο περισσότερο βλέπουμε νὰ φωτίζεται τὸ πρόσωπό του, νὰ πιαίρνει πειὸ σιγουριὰ τὸ σχῆμα του, ὥσπου στὸ τέλος παίρνει τὴν ὄψη μιᾶς ζωντανῆς καὶ χειροπιαστῆς ζωγραφιᾶς.

Ἐὰν πάρῃ κανεὶς τὰ διάφορα προφητικὰ κείμενα καὶ τὰ ταιριάσῃ θὰ ἰδῆ μὲ κατάπληξη. ὅτι ἀπὸ τὸ ταίριασμα αὐτὸ βγαίνει ἡ βιογραφία τοῦ Χριστοῦ, ὅπως ἀκριβῶς τὴν ἱστόρησαν οἱ Εὐαγγελισταί. Αἰῶνες ὁλοκλήρους πρὶν γεννηθῆ, δράσῃ, σταυρωθῆ καὶ ἀναστηθῆ ὁ Κύριος, οἱ προφῆτες εἶχαν προφητεύσει ὅλα: Τὴν ἐκ Παρθένου γέννησιν, τὸ ἔθνος ἀπὸ τὸ ὁποῖο θὰ κατάγονταν, τὴν φυλή, τὴν οἰκογένεια, τὸν τόπο, ὅπου θὰ γεννιόταν ἀκόμα καὶ τὸν χρόνο. Εἶχαν προφητεύσει τὸν χαρακτῆρα του, τὸ εἶδος τῆς διδασκαλίας του, τὰ θαύματά του, τὴν προδοσία ἀπὸ ἕνα δικό του ἄνθρωπο, τὸν σταυρικό του θάνατο, τὴν σωστικὴ σημασία τοῦ θανάτου του, τὴν ἀνάσταση καὶ τὸν αἰώνιο θρίαμβό του ὡς ἀοράτου βασιλέως τοῦ κόσμου. Ἀκόμα καὶ ἡ καταστροφὴ καὶ ἡ διασπορὰ τοῦ γένους τῶν ἑβραίων συνεπείᾳ τῆς θανατικῆς του καταδίκης ἔχει προβλεθῆ ἀπὸ τοὺς προφήτας. Ἀλλὰ ὅλα αὐτὰ ποὺ ἀναφέρονται στὶς προφητεῖες τί εἶναι ἂν μὴ αὐτὴ ἡ ἴδια ἡ βιογραφία τοῦ Χριστοῦ, ὅπως μᾶς εἶναι γνωστὴ ἀπὸ τὰ ἱερὰ Εὐαγγέλια;

Ἂν εἴμαστε ἄνθρωποι καλόπιστοι καὶ φίλοι τῆς ἀλήθειας πρέπει νὰ παραδεχθοῦμε ὅτι στὴν περίπτωση τῶν προφητειῶν συμβαίνει κάτι τὸ πρωτότυπο, κάτι ποὺ βρίσκεται ἔξω ἀπὸ κάθε ἀνθρώπινη ἱκανότητα. Γράφτηκαν μὲν ἀπὸ ἀνθρώπινα χέρια μὰ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἔμπνευση ποὺ κινοῦσε τὰ χέρια καὶ φώτιζε τὸ πνεῦμα τῶν προφητῶν πρέπει νὰ ἀναζητηθοῦν ἀλλοῦ. Πρέπει νὰ ἀναζητηθοῦν στὴν σφαῖρα τοῦ ὑπερκόσμιου μυστηρίου, στὴ σφαῖρα τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἂν ὁ Θεὸς γιὰ καμμιὰ ἄλλη προσωπικότητα ἱστορικὴ ὁσοδήποτε ἅγια καὶ ἂν ἦταν δὲν ἔκαμε τὴν ἐξαίρεση αὐτὴ παρὰ μόνο γιὰ τὸ Χριστό, τότε πρέπει νὰ παραδεχθοῦμε ὁπωσδήποτε ὅτι ὁ Χριστὸς ἦταν καὶ εἶναι ὁ θεόσταλτος Διδάσκαλος καὶ Σωτῆρας τοῦ κόσμου. Κάθε δὲ λόγος μου εἶναι λόγος Θεοῦ. Καὶ ἡ εὐθυγράμμισις τῆς ζωῆς μας σύμφωνα μὲ τὸ λόγο καὶ τὸ παράδειγμά του εἶναι γιὰ κάθε ἄνθρωπο καὶ πρὸ παντὸς γιὰ τοὺς χριστιανοὺς ζήτημα ζωῆς ἢ θανάτου

Οἱ προφητεῖες περὶ τοῦ Χριστοῦ λοιπὸν εἶναι ἕνας ἐπὶ πλέον ὀγκόλιθος πάνω στὸν ὁποῖο θεμελιώνεται σιερεὰ καὶ ἀδιάσειστα ἡ Θεότητα τοῦ Χριστοῦ. Ὅσοι κλονίζοται στὴν πίστι τους καὶ ἐπιθυμοῦν εἰλικρινὰ νὰ στηριχθοῦν μποροῦν νὰ βροῦν ἕνα στήριγμα γερὸ στὰ προφητικὰ κείμενα Οἱ περισσότεροι ὅμως ἀπὸ τοὺς σύγχρονους ἀνθρώπους δὲν ἐπιθυμοῦν νὰ στηριχθοῦν Γιατὶ ἂν πράγματι βεβαιωθοῦν γιὰ τὸ περιεχόμενο τῆς χριστιανικῆς πίστεως τότε εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ τεθοῦν κάτω ἀπὸ τὸν ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ. Ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ θὰ βεβαιωθῆ κανείς. ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι Θεάνθρωπος πρέπει νὰ πάρῃ τὴν ἀπόφαση νὰ εὐθυγραμμίσῃ ἀνάλογα καὶ τὸ ρυθμὸ τῆς ζωῆς του. Τοῦτο ὅμως δὲν συμφέρει γιατὶ τότε πρέπει νὰ ἀποκηρύξῃ τὴν ζωὴ τῆς ἁμαρτίας: «Πᾶς ὁ τὰ φαῦλα πράσσων οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς» ἐδῶ ἀρχίζει τὸ δρᾶμα τῆς πίστεως.

Φίλε ἀναγνώστη, βρισκόμαστε στὶς παραμονὲς τῶν Χριστουγέννων. Ἐπίτηδες διάλεξα τὸ θέμα τοῦτο. Σκοπός μου εἶναι νὰ στηρίξω τὴν πίστη σου στὸ Θεάνθρωπο Σωτῆρα μας. Ἀναμφιβόλως θὰ ἰδῆς πολλοὺς μέσα στὴν ἐκκλησία κατὰ τὴν Ἅγια ἐκείνη Ἡμέρα Μὰ οἱ περισσότεροι θὰ ἐκκλησιασθοῦν ἀπὸ ἁπλῆ συνήθεια. Σύ μόνο ἂν μὲ πρόσεξες θὰ μπῆς στὴν ἐκκλησία γεμᾶτος εὐλάβεια καὶ κατάνυξη. Καὶ θὰ γυρίσῃ στὸ σπίτι σου δυναμωμένος καὶ φωτισμένος ἀπὸ τὴ χάρη τοῦ Θείου βρέφους. Θὰ σοῦ εἶναι ὁ ἀόρατος συμπολεμιστὴς κατὰ τῆς ἁμαρτίας καὶ ὁ ἐγκαρδιωτὴς εἰς ὅλες τὶς δυσκολίες σου.

† Ὁ Κασσανδρείας ΣΥΝΕΣΙΟΣ

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΑΣΕΒΕΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ

Ζωηροτάτην ἀγανάκτησιν ἐπροκάλεσεν εἰς ὁλόκληρον τὸν Νομόν μας τό, ὑπὸ τὸν τίτλον «Η ΑΓΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ» ὑπαρὸν δημοσίευμα τῆς ἐφημερίδος «Μακεδονία», εἰς τὸ φύλλον αὐτῆς τῆς παρελθούσης Τρίτης.

Καὶ ἡμεῖς ἀποροῦμεν πῶς ἐφημερίς, ὡς αὕτη, παρεσύρθη εἰς τὴν δημοσίευσιν τοῦ λιβελλογραφήματος αὐτοῦ, ἥτις ἀποτελεῖ βαρὺ ἠθικόν, δημοσιογραφικόν, ἀλλὰ καὶ ποινικὸν παράπτωμα, δοθέντος ὅτι, πλὴν ἄλλων, συνιστᾶ καὶ περιύβρισιν Δημοσίας Ἀρχῆς, μὴ δυνάμενον νὰ ἐξηγηθῆ εἰμὴ μόνον ἐὰν ἐδέχετό τις ὅτι αὕτη διέφυγε τοῦ ἐλέγχου τῆς Διευθύνσεώς της, ὑποβληθεῖσα τεχνηέντως ὑπὸ τῶν προσώπων, ἅτινα ἀπεκάλυψεν ἡ ἐφημερὶς τῶν Ἀθηνῶν «Ἔθνος», ὡς εὐθυνόμενα διὰ τὰς ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας διαπιστωθεῖσας διαχειριστικὰς ἀνωμαλίας. Διότι πρόδηλον εἶναι, ὅτι τὸ ὑβριστικώτατον καὶ ἀσεβέστατον δημοσίευμα ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἐπιτροπῆς ἀνυπάρκτων κινδύνων τῆς ἐθνικῆς σημασίας διαιωμάτων τοῦ Πατριαρχείου, οὐδὲν ἕτερον σκοπεῖ ἢ νὰ ἐκφοβίσῃ τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ἀρναίας Ἱερισσοῦ Ἀρδαμερίου καὶ Ἁγίου Ὄρους κ.κ. Παῦλον, καὶ τὸν ἐξαναγκάσῃ, ὅπως ἀποστῇ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἐκ τοῦ νόμου καὶ τῆς συνειδήσεως αὐτοῦ ἐπιβαλλομένων αὐτῷ ὑπαχρεώσεων, ὅπως ἐλέγχῃ αὐτά, καὶ τὰ ἐπιτρέψῃ νὰ νέμωνται ἀσυδότως τὴν περιουσίαν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Τὸ δημοσίευμα αὐτό, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ νόμιμος ἔλεγχος τῆς διαχειρίσεως ἱερῶν χρημάτων χαρακτηρίζεται ὡς ἐθνικὴ προδοσία, ἐξήγειρε τὰς ψυχὰς ὅλων τῶν χριστιανῶν τὸ μὲν διότι καθάπτεται τοῦ σεπτοῦ προσώπου Ἱεράρχου, ὅστις ἀποτελεῖ ἀγλάϊσμα τῆς Ἐκκλησίας μας, περιβάλλεται δὲ διὰ τοῦ ἀπείρου σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης ὄχι μόνον τῶν κατοίκων τοῦ βορείου τμήματος τοῦ Νομοῦ μας, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὴν εὐτυχίαν νὰ ποιμαίνωνται παρ' αὐτοῦ, ἀλλ' ὅλων τῶν Χαλκιδικέων, οἱ ὁποῖοι καὶ ἀπευθύνουσι πρὸς τὸν ἄξιον Ἱεράρχην τὴν θερμὴν παράκλησιν, ὅπως μὴ παύσῃ προστατεύων τὰ ἱερὰ χρήματα τῆς Μονῆς τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας, εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Σχολὴν τῆς ὁποίας ἐκπαιδεύονται τὰ τέκνα των.

ΝΑ ΕΛΕΓΧΘΟΥΝ ΑΥΣΤΗΡΩΣ

Δὲν διαμαρτυρόμεθα διὰ πρώτην φορά. Κατ' ἐπανάληψιν καὶ εἰς τὸ παρελθὸν ἐσχολιάσαμεν τὴν ἀπαράδεκτον συμπεριφορὰν ἐνίων ἀγροτικῶν ταχυδρομικῶν διανομέων, οἱ ὁποῖοι παρὰ τὸν κανονισμὸν τῆς ὑπηρεσίας των καὶ τὰς διαταγὰς τοῦ προϊσταμένου αὐτῆς δὲ μεριμνῶσι διὰ τὴν ἀσφαλῆ παραλαβὴν παρὰ τῶν πρὸς ἕν ἀποστέλλονται τῶν ἐπιστολῶν καὶ δὴ τῶν ἐφημερίδων, ἀλλὰ παραδίδοντες ταύτας εἰς τοὺς τυχὸν παρόντας ἐξ αὐτῶν κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἀφίξεώς των εἰς τὰ χωρία, ἀναχωροῦσι ἐγκαταλείποντες κυριολεκτικῶς τὴν ἀλληλογραφίαν εἴς τι καφενεῖον κλπ.

Ἡ ἀχαρακτήριστος αὕτη συμπεριφορὰ ἐλαχίστων διανομέων, διότι ὁμολογουμένως οἱ πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν λίαν εὐσυνειδήτως ἐκτελοῦσι τὴν ὑπηρεσίαν των, ἔχει προκαλέσει τὴν δεδικαιολογημένην ἀγανάκτησιν τῶν κατοίκων τῶν μικρῶν χωρίων καὶ νομίζομεν ὅτι δέον νὰ παύσῃ διὰ πιστουμένων ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῶν κρουσμάτων καὶ ἐπιβαλλομένων παραδειγματικῶν κυρώσεων κατὰ τῶν ὑπευθύνων. Ἄλλως τὴν εὐθύνην θὰ φέρει πλέον ἀκεραίαν ἡ Ταχυδρομικὴ Ὑπηρεσία

ΝΑ ΠΡΟΛΗΦΘΗ ΤΟ ΚΑΚΟ

Ἡ ἐπιφάνεια τοῦ πορθμείου, εἰς τὸ στενὸν τῆς Ποτιδαίας εἶναι πολὺ ὑψηλοτέραν τοῦ ἐπιπέδου τῆς ξηρᾶς, ἐκ τῆς ὁποίας ἐπιβιβάζονται τὰ διαπεραιούμενα αὐτοκίνητα, δι' ὃν λόγον τοποθετοῦνται κατὰ τὴν ἐπιβίβασίν των ξύλινοι ἀναβαθμοί, μᾶλλον πρόχειροι, οἱ ὁποῖοι ὅμως καὶ στενοὶ εἶναι καὶ δὲν διασφαλίζουν τὴν πλήρως ὁμαλὴν κίνησιν τῶν αὐτοκινήτων, ἐξ' οὗ προκύπτουν οἱ κίνδυνοι πτώσεως αὐτῶν, εἶναι δὲ παράδοξον πῶς δὲν συνέβη μέχρι σήμερον δυστύχημα.

Νομίζομεν, ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ διαμορφωθῆ ἀναλόγως ἡ ξηρὰ (ὄχθαι), ὥστε αὕτη καὶ τὸ πορθμεῖον νὰ εὑρίσκονται εἰς τὴν ἰδίαν περίπου ἐπιφάνειαν. ὥστε νὰ ἀποτραποῦν οἱ σχετικοὶ κίνδυνοι, ὁπότε ἐν μόνον ὑλικαὶ ζημίαι θὰ προξενηθοῦν, ἀλλὰ καὶ ἀνθρώπινα θύματα ἐνδέχεται νὰ θρηνήσωμεν.

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Τὸ κτίριον, τὸ ὁποῖον χρησιμοποιεῖται ἐν τῇ Κοινότητι Ἁγίου Νικολάου, ὡς Δημοτικὸν Σχολεῖον, ἐμφανίζεται, ὡς ἑτοιμόρροπον καὶ νομίζομεν, ὅτι ὡς τοιοῦτον ἤθελε κριθῆ ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, κατὰ τοὺς σχετικοὺς ὑπ' αὐτῆς ἐφαρμοζομένους κανόνας, ἐὰν ἐξητάζετο παρ' αὐτῆς.

Φρονοῦμεν ἑπομένως, ὅτι δέον νὰ ληφθῶσι τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα, ἐν προκειμένῳ, πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ ἐπαπειλοῦντος τοὺς ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω κτιρίου στεγαζομένους μικροὺς μαθητάς.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Ὁ ὑπογεγραμμένος Βλαστάρης Βλαστάρης ἢ Κων)νος τοῦ Κων)νου κάτοικος Ἀμμουλιανῆς καὶ ἤδη Στρατωνίου δηλῶ ὅτι, προπολεμικῶς οὐδεμίαν ἀνάμιξιν εἰς τὸν κομμουνισμὸν εἶχον τοὐναντίον μάλιστα διετήρουν εἰς Καβάλαν ἀντικομμουνιστικὸν σύλλογον μὲ τριακόσια μέλη Εἰς τὸν σύλλογον τοῦτον ἤμουν ταμίας καὶ σύμβουλος ἀπὸ τὸ 1924 ἕως 1934.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς παρασυρθεὶς ἐκ τῶν ἀπατηλῶν συνθημάτων ἐνεγράφην ὡς ἁπλοῦν μέλος τοῦ Ε.Α.Μ. εἰς τὸ ΚΚΕ. καὶ τὸν ἐφεδρικὸν Ε.ΔΑ.Σ τὸ ἔτος 1944, ἔνθα παρέμεινα ἐπὶ 1, 1)2 περίπου ἔτος.

Ἔκτοτε καὶ μέχρι σήμερον, ἀντιληφθεὶς τὴν πραγματικότητα, δηλώνω ὅτι μετ' ἀγανακτήσεως ἀποκηρύττω τὸ ΚΚΕ. τὴν ΕΔΑ. καὶ τὰς παραφυάδας των ὡς προδοτικὰ καὶ ἐπιβουλεύομενα τὴν πατρίδα τὴν θρησκείαν καὶ τὴν οἰκογένειαν ὅτι οὐδέποτε ὑπῆρξα ἑκούσιος ὀπαδός των καὶ ὅτι ἀνήκω εἰς τὴν ἐθνικόφρονα κοινωνίαν.

Στρατώνιον 19—11—1960

Ὁ δηλῶν

ΒΛΑΣΤΑΡΗΣ ΒΛΑΣΤΑΡΗΣ

—Ὁ ὑπογεγραμμένος Βλάχος Στέφανος τοῦ Νικολάου κάτοικος Στρατωνίου δηλῶ ὅτι οὐδέποτε εἶχον ἀναμιχθῆ εἰς τὸν κομμουνισμόν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ συμμοριτοπολέμου ἐξετοπίσθην εἰς Ἅγιον Εὐστράτιον, (ἔτος 1947), μετὰ πολλῶν ἄλλων συγχωριανῶν μου ὡς ὕποπτος ἐπὶ τρίμηνον, ἀφεθεὶς ἐλεύθερος καθ' ὅσον δὲν ἀπεδείχθη ἡ κατηγορία μου. Τὸ 1949 παρεπέμφθην εἰς τὸ Στρατοδικεῖον μὲ τὴν κατηγορίαν τοῦ κατασκόπου πλὴν ἠθωώθην παμψηφεί

Τὸ 1950 ἐξετοπίσθην ἐκ νέου εἰς Μακρόνησον ὡς ἐπικίνδυνος διὰ τὴν ἐθνικὴν ἀσφάλειαν ἐπὶ τετράμηνον περίπου, ὅτε ὑπέβαλον δήλωσιν ἀποκηρύξεως τοῦ ΚΚΕ. καὶ ἀφέθην ἐλεύθερος.

Ἤδη διὰ τῆς παρούσης νέας δηλώσεώς μου ἀποκηρύσσω τὸ ΚΚΕ τὴν Ε.ΔΑ καὶ τὰς παραφυάδας αὐτῶν ὡς προδοτικὰ καὶ τάσσομαι ἀνεπιφυλάκτως εἰς τὸ πλευρὸν τῆς ἐθνικόφρονος κοινωνίας.

Ἐν Στρατωνίῳ τῇ 24—11—1960

Ὁ δηλῶν

ΒΛΑΧΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ

—Ὁ ὑπογεγραμμένος Πορπόρης Νικόλαος τοῦ Ἀθανασίου κάτοικος Στρατωνίου δηλῶ ὅτι οὐδέποτε ὑπῆρξα ὀπαδὸς κομμουνιστικῶν ὀργανώσεων ἤτοι Ε.Α.Μ Ε.Λ.Α.Σ, Κ.Κ.Ε. Ε.Δ.Α κ.λ.π. παραφυάδων αὐτῶν.

Πᾶσα εἰς βάρος μου κατηγορία ἐπὶ ἀναμίξει εἰς τινα τῶν ἀνωτέρω ἀντεθνικῶν ὀργανώσεων ἀποτελεῖ συκοφαντίαν αἰσχίστου εἴδους.

Ἀποκηρύσσω καὶ δημοσία τὸ ΚΚΕ. τὴν Ε.Δ.Α καὶ τὰς παραφυάδας αὐτῶν ὡς ξενοκίνητα καὶ προδοτικὰ ἐπιβουλευόμενα τὴν πατρίδα θρησκείαν καὶ οἰκογένειαν καὶ δηλῶ ὅτι ἀνήκω ὡς πάντοτε εἰς τὴν ἐθνικόφρονα κοινωνίαν καὶ τὴν πατρίδα.

Στρατώνιον 28—11—1960

Ὁ δηλῶν

ΠΟΡΠΟΡΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

—Ὁ ὑπογεγραμμένος Μουζάκης Νικόλαος τοῦ Παναγιώτου καὶ τῆς Μαρίας ἐξ ἄνω Γερακάρι Ζακύνθου κάτοικος Στρατωνίου δηλῶ ἀνεπηρεάστως καὶ ἐλευθέρως ὅτι οὐδέποτε ὑπῆρξα ὀπαδος τοῦ ΚΚΕ καὶ τῶν παραφυάδων αὐτοῦ ὡς καὶ τῆς ΕΔΑ ἣν θεωρῶ αὐτὸ τοῦτο το Κ.Κ.Ε., καθ' ὅσον θεωρῶ πάντα ταῦτα ἐθνοκτόνα καὶ ξενοκίνητα, καὶ ὅτι ἀνήκω εἰς τὴν πατρίδα μου καὶ τὴν ἐθνικόφρονα κοινωνίαν, ὑπηρέτησα δὲ πάντοτε τὰς ἐθνικὰς ἰδέας.

Στρατώνιον 7—12—1960

Ὁ δηλῶν

ΜΟΥΖΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: Πλεκτομηχανὴ Διαμαντ. 7,60 Γερμανικῆς προελεύσεως εἰς ἄριστην κατάστασιν, εἰς τιμὴν εὐκαιρίας Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Ἀλεξάνδρῳ Διάλιῳ ἐν Πολυγύρῳ.

ΜΗΝΑΣ Ι. ΒΕΡΓΗΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ
Ἐπὶ δετίαν μετεκπαιδευθεὶς ἐν Ἀγγλίᾳ
Ὁδὸς Παύλου Μελᾶ 2
(Πλατεῖα Λευκοῦ Πύργου)
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΔΕΧΕΤΑΙ: 12—2 καὶ 4—8
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 22—637

Η ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ & Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ

(— 3ον ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ —)

Τὸ κομμουνιστικὸν «Παγκόσμιον Συμβούλιον Εἰρήνης», εἰς εἰδικὴν ἐγκύκλιόν του διὰ τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας, παρέχει τὰς ἀκολούθους ὁδηγίας:

«Οἱ μητέρες ν' ἀξιώσουν ἀπὸ τὴ δημοτικὴ ἐξουσία νὰ πάρη μέρος στὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν εἰρήνη, γιὰ νὰ σωθοῦν τὰ παιδιά τους ἀπὸ τὸν ἀτομικὸ ὄλεθρο. Οἱ νέοι νὰ κινητοποιηθοῦν κατὰ τῆς ὑποχρεωτικῆς στρατιωτικῆς θητείας, ν' ἀρνηθοῦν νὰ ἐξοπλισθοῦν ἀπὸ τὸ ἰμπεριαλιστικὸ ὅπλοστάσιο καὶ νὰ ζητήσουν τὴν συμπαράσταση τῶν κληρικῶν, τῶν δημοτικῶν ἀρχόντων, τῶν βουλευτῶν τῆς περιφερείας τους, τῶν καθηγητῶν. Ἡ λαϊκὴ θέληση γιὰ τὴν εἰρήνη καὶ τὸν ἀφοπλισμό, ποὺ καταπνίγεται ἀπὸ τὰς κυβερνήσεις τοῦ ψυχροῦ πολέμου, θὰ ἐκφρασθῆ καλύτερα ἀπὸ τὶς λαϊκὲς ὀργανώσεις, τοὺς θρησκευτικοὺς συλλόγους, τὰ ἐκπολιτιστικὰ σωματεῖα καὶ πρῶτα ἀπ' ὅλα ἀπὸ τοὺς ὀργανισμοὺς τῆς αὐτοδιοικήσεως».

Εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἰταλίαν οἱ ὑπὸ κομμουνιστικὴν ἐπιρροὴν δῆμοι καὶ κοινότητες πολλάκις προσεπάθησαν νὰ ἐμφανισθοῦν ὡς ἐκπροσωποῦντες «ἀπ' εὐθείας τὴν λαϊκὴν θέλησιν» καὶ ν' ἀντιταχθοῦν εἰς τὴν πλειοψηφίαν τοῦ κοινοβουλίου καὶ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς νομίμως ἐκλεγομένης κυβερνήσεως. Ἔλαβαν μέρος εἰς κομμουνιστικὰς συγκεντρώσεις ἐναντίον τοῦ ΝΑΤΟ καὶ ἀντετάχθησαν εἰς τὸν ἐφοδιασμὸν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τῶν χωρῶν των μὲ τὰ τεχνικῶς βελτιωμένα ὅπλα ἀμύνης. Εἰς οὐδεμίαν ὅμως περίπτωσιν διεμαρτυρήθησαν διὰ τὴν συμμετοχὴν τῶν κομμουνιστικῶν χωρῶν εἰς στρατιωτικὰ σύμφωνα καὶ τὸν ἐξοπλισμόν των μὲ σοβιετικὰ ἀτομικὰ ὅπλα καὶ πυραύλους

Εἰς διαφόρους δήμους τῆς Γαλλίας, αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ ἀνεκάλυψαν, κατόπιν ἐρεύνης, πλῆρες δίκτυον κομμουνιστικῆς συνομωτικῆς δράσεως. Δημοτικὰ κτίρια παρεχωροῦντο εἰς παρανόμους σχολὰς τοῦ Κ.Κ.Γ. καὶ τῆς κομμουνιστικῆς νεολαίας, ἐνῶ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι ἐξεπαιδεύοντο εἰς κομμουνιστικὰς σχολὰς κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας, ἐγκαταλείποντες τὰς θέσεις των! Ἕτερος ἔλεγχος ἀπεκάλυψεν ὅτι μὲ τὰ χρήματα τῶν δήμων μετεκινοῦντο οἱ κομμουνισταὶ ἀντιπρόσωποι εἰς διάφορα προπαγανδιστικὰ συνέδρια καὶ ἐπεσκέπτοντο τὰς κομμουνιστικὰς χώρας.

Γενικῶς τὰ Κ.Κ., ὅταν ἐλέγχουν τοὺς δήμους, τοποθετοῦν τὰ στελέχη καὶ τὰ μέλη των εἰς ὑπηρεσιακὰς θέσεις καὶ διὰ ν' ἀμείβωνται καὶ διὰ ν' ἀναπτύσσουν κομματικὴν δραστηριότητα. Ἀναθέτουν ἐργολαβίας, προμηθείας καὶ ἄλλας ἐργασίας εἰς κομμουνιστὰς καὶ εὐνοουμένους τοῦ Κόμματος, ἀποκλείοντα τοὺς ἐθνικόφρονας πολίτας, βραβεύουν τοὺς λογοτέχνας οἱ ὁποῖοι ἐξυμνοῦν τὸν κομμουνισμὸν καὶ τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν καὶ προμηθεύονται κομμουνιστικὰ καὶ φιλοκομμουνιστικὰ ἔντυπα, διὰ νὰ στοθεροποιοῦν τὴν ἔκδοσιν των. Οἱ φορολογούμενοι δημόται διαπιστώνουν εἰς τὸ τέλος τῆς θητείας τοῦ κομμουνιστικοῦ συμβουλίου, ὅτι τὰ δημοτικὰ ἔσοδα διεσπαθίσθησαν διὰ τὴν προβολὴν τοῦ Κόμματος...

ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΑΣ ΧΩΡΑΣ

Εἰς τὰς κομμουνιστικὰς χώρας ἡ αὐτοδιοίκησις εἶναι συνταγματικῶς κατωχυρωμένη, ὅπως καὶ αἱ πολιτικαὶ ἐλευθερίαι! Ἀλλὰ εἶναι καὶ αὐτὴ ἀνύπαρκος, ὅπως ἀνύπαρκτος εἶναι καὶ ἡ δημοκρατία. Οἱ δήμαρχοι εἶναι κυβερνητικοὶ καὶ κομματικοὶ ὑπάλληλοι ἀφοσιωμένοι εἰς τὸ καθεστώς. Τὰ περίφημα «σοβιὲτ» τῶν ἐργατῶν, τὰ ὁποῖα θὰ ἔπαιρναν τὴν ἐξουσίαν εἰς τὴν αὐτοδιοίκησιν, συμφώνως πρὸς τὰς ἀποφάσεις τοῦ 2ου συνεδρίου τῆς Κόμιντερν, καὶ τὰς ὑποσχέσεις τοῦ Λένιν, τοῦ Τρότσκυ καὶ τοῦ Στάλιν ἐχρησιμοποιήθησαν ὡς μῦθος διὰ τὴν κατάργησιν τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ οὐδέποτε ἤσκησαν τὴν διοίκησιν τῶν δήμων καὶ τῶν κοινοτήτων.

Εἶναι ἀσύμφορος διὰ τὸν κομμουνιστικὸν ὁλοκληρωτισμὸν ἡ καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἔκφρασις τῆς κυριάρχου θελήσεως τοῦ λαοῦ, ἔστω καὶ διὰ δευτερευούσης σημασίας τοπικὰ ζητήματα. Τακτικὴ τῶν κομμουνιστῶν εἶναι, ὅπως διεπίστωσεν κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν του εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν καὶ ὁ Γάλλος σοσιαλιστὴς Ἀντρὲ Φιλίπ, νὰ ἐπιτρέπουν τὴν συζήτησιν ὄχι διὰ τὴν λῆψιν μιᾶς ἀποφάσεως, ἀλλὰ διὰ τὴν... ἀνάλυσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Κόμματος καὶ τὴν ἔξαρσίν της! Ὅ,τι συμβαίνει εἰς τὰς κομμουνιστικὰς χώρας μὲ τὰς συνελεύσεις τῶν συνδικάτων καὶ τῶν κολχόζ («συλλογικῶν» ἀγροκτημάτων), συμβαίνει καὶ μὲ τοὺς δήμους. Οἱ «ἐκλεκτοὶ τοῦ λαοῦ» διορίζονται καὶ προορισμός των εἶναι νὰ καθιστοῦν τὴν δικτατορίαν ἀσφαλεστέραν.

Ἱστορικὴ θὰ παραμείνη ἡ μάχη μεταξὺ τῶν κομμουνιστῶν καὶ τῶν δημοκρατικῶν πολιτῶν, διὰ τὸν δῆμον τοῦ Βερολίνου. Τὸ Κ.Κ τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας διέθεσε τὸ πλέον δεδοκιμασμένα στελέχη του διὰ τὴν κατάληψιν τῆς δημοτικῆς ἐξουσίας εἰς τὴν παλαιὰν γερμανικὴν πρωτεύουσαν, ἐκτὸς δὲ τῶν ἄλλων ἐχρησιμοποίησε πρὸς ἄσκησιν πιέσεως καὶ τοὺς πέριξ τοῦ Βερολίνου κομμουνιστικοὺς δήμους. Τελικῶς, χάρις εἰς τὴν ἔγκαιρον συνειδητοποίησιν ἀπὸ τὴν κοινὴν γνώμην τῆς πόλεως τοῦ τρομεροῦ κινδύνου ἐκ τῆς ἐπιβολῆς τῶν κομμουνιστῶν εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, οἱ ὑποψήφιοι τοῦ Κ.Κ. συνετρίβησαν κατὰ τὰς ἐκλογὰς καὶ ὁ δῆμος τοῦ Βερολίνου παρέμεινεν ἐλεύθερος.

Ὁ κομμουνιστικὸς τύπος τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης καθημερινῶς δημοσιεύει πληροφορίας περὶ συγκροτήσεως «ταξιαρχιῶν νεολαίας» διὰ τὴν ἐκτέλεσιν, «ἐθελοντικῶς», διαφόρων δημοτικῶν ἔργων. Ἐν τῷ μεταξύ, τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν δημοτικῶν ἐσόδων διατίθεται εἰς προπαγανδιστικοὺς σκοπούς. Οἱ δῆμοι τῆς Βαρσοβίας, τῆς Πράγας, τοῦ Βουκουρεστίου καὶ τῆς Σόφιας δὲν ἀποκρύπτουν τὴν συμβολήν των, δι' ἐπιχορηγήσεων καὶ ἄλλης ἐνισχύσεως, εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἀπειραρίθμων διεθνῶν κομμουνιστικῶν προπαγανδιστικῶν ἐκδηλώσεων, ὅπως τὰ Φεστιβὰλ κ.λ.π.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

1. Ἡ σημασία τοῦ θεσμοῦ τῆς αὐτοδιοικήσεως διὰ τὴν εὔρυθμον λειτουργίαν τοῦ δημοκρατικοῦ καθεστῶτος καὶ τὴν ἄσκησιν τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς, εἶναι ἀποφασιστική. Δι' αὐτοῦ ἐξασφαλίζεται ἡ διαχείρισις σημαντικῶν τοπικῶν ζητημάτων, ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων πολιτῶν.

2. Ὡμολογημένος σκοπὸς τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ εἶναι ἡ καταστροφὴ τοῦ θεσμοῦ τῆς αὐτοδιοικήσεως. Μέχρι τῆς ἐπιβολῆς τῆς κομμουνιστικῆς δικτατορίας οἱ κομμουνισταὶ χρησιμοποιοῦν τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας διὰ τὴν προπαγάνδαν των καὶ τὴν χρηματοδότησιν τῆς ἀνατρεπτικῆς των δράσεως

3) Εἰς τὰς κομμουνιστικὰς χώρας οἱ δημοτικοὶ καὶ κοινοτικοὶ ἄρχοντες διορίζονται οὐσιαστικῶς ἀπὸ τὸ Κόμμα, τοῦ ὁποίου τὰς ἐντολὰς ἐκτελοῦν. Τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν ἐσόδων τῶν δήμων καὶ τῶν κοινοτήτων διατίθεται εἰς προπαγανδιστικοὺς σκοπούς.

4. Τὸ ΚΚΕ. ἐπιδιώκει τὴν κατάληψιν τῶν δήμων καὶ τῶν κοινοτήτων, κατὰ τὰς ἐπισήμους ὁμολογίας του, διὰ νὰ ἐνισχύη τὰς συνοδοιπορικὰς ὀργανώσεις καὶ νὰ ἐξυπηρετῆ τὰ συμφέροντα τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως.

5 Κατὰ τὴν κατοχήν, τὸ Κ.Κ.Ε. ἀπέδειξε πῶς ἐννοεῖ τὴν τοπικὴν αὐτοδιοίκησιν. Ἐχρησιμοποίησε τὰς ἐγκαθέτους κοινοτικὰς ἀρχὰς διὰ τὴν λεηλασίαν τοῦ μόχθου τῶν χωρικῶν καὶ τὴν ἐξόντωσιν τῶν ἀντινοφρονούντων.

6. Τὸ Κ.Κ.Ε. καὶ ἡ Ε.Δ.Α. χρησιμοποιοῦν τοὺς δήμους τοὺς ὁποίους κατέλαβαν μὲ τὸ «λαϊκὸ μέτωπο», διὰ τὴν ἄσκησιν τῆς προπαγάνδας ὑπὲρ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως καὶ τὴν διάδοσιν τῶν κομμουνιστικῶν συνθημάτων.

7. Ἡ προστασία τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἀπὸ τὴν κομμουνιστικὴν διάβρωσιν ἀποτελεῖ καθῆκον καὶ συμφέρον τῶν ἐθνικοφρόνων καὶ δημοκρατικῶν πολιτῶν, ἀλλὰ καὶ ἀνάγκην ἐθνικήν.

ΕΚΛΑΪΚΕΥΜΕΝΗ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΥΡΑΝΝΟΣ!

Τοῦ Συνεργάτου μας κ. ΓΑΡ. ΓΑΡΟΦΥΛΛΟΥ

Πολλὲς φορὲς ἀκοῦμε καὶ βλέπομε τὴν ἀγανάκτησι τῶν γονέων ζωγραφισμένη στὰ πρόσωπά τους ὅταν τὰ παιδιά τους τοὺς «ψήνουν τὸ ψάρι στὰ χείλη» γιὰ τὸ ἄλφα ἢ βῆτα ζήτημα ἢ ὅταν ἐπιμένουνν νὰ πετύχουν ἐκεῖνο ποὺ ἐπιθυμοῦν καὶ ζητοῦν ἐπιμόνως.

Τοὺς γονεῖς αὐτούς, εἰλικρινὰ λυπᾶμαι διότι αἰτία καὶ ἀφορμὴ τῆς καταστάσεως αὐτῆς, εἶναι ΑΥΤΟΙ οἱ ἴδιοι καὶ κανεὶς ἄλλος Ὅταν οἱ γονεῖς κάνουν πάντα τὴ θέλησι τοῦ παιδιοῦ, γράφει ὁ ἐκλεκτὸς παιδαγωγὸς τῆς ἐποχῆς μας κ. Μιχ Παπαμαύρου, ἀνεξάρτητα ἂν ἡ θέλησι αὐτὴ εἶναι δικαιη ἢ ἄδικη, τὸ παιδὶ συνηθίζει νὰ ἀπαιτῆ ὅτι τοῦ περνᾶ ἀπὸ τὸ νοῦ. Σιγὰ—σιγὰ ἀποκτᾶ τὴ συνείδησι πὼς οἱ γονεῖς εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ ὑποκύπτουν στὴ θέλησι του καὶ στὰ καπρίτσια του.

Πολλὲς φορὲς τὰ παιδιὰ αὐτά, ἀφοῦ τὰ συνήθισαν οἱ γονεῖς τους νὰ τοὺς κάνουν πάντα τὰ χατήρια τους, ζητοῦν πράγματα παράλογα καὶ βλαβερά. Καὶ ἐπειδὴ στὴν ἀρχὴ συναντοῦν τὴν ἄρνησι, καταφεύγουν σὲ διάφορα μέσα γιὰ νὰ πετύχουν ἐκεῖνο ποὺ θέλουν. Ἀρχίζουν τὰ κλάματα καὶ τὶς φωνές. Κλαῖνε ψεύτικα, μὰ μπορεῖ νὰ κλαῖνε καὶ ἀληθινά. Καὶ ἅμα δὲν πετύχουν μὲ τὰ κλάματα, ἀρχίζουν τὶς παρακλήσεις καὶ τὶς κολακεῖες. Πολλὲς φορὲς οἱ παρακλήσεις τους καὶ οἱ κολακεῖες τους εἶναι ἀναξιοπρεπέστατες. Ὁ σκοπός τους ὅμως δὲν εἶναι σὲ τέτοιες στιγμὲς νὰ διατηροῦν τὴν ἀξιοπρέπειά τους.

Ἐκεῖνο ποὺ θέλουν εἶναι νὰ γίνη ἡ θέλησίς τους μὲ κάθε θυσία, ἀκόμα καὶ μὲ θυσία τὴν ἀξιοπρέπειά τους. Ἔτσι παρουσιάζεται πολλὲς φορὲς τὸ φαινόμενο, τὰ παιδιὰ αὐτά, ποὺ στοὺς ξένους δείχνουν τὴν ἀλαζονία τους καὶ τὴν ἔπαρσί τους, πρὸς τοὺς γονεῖς τους νὰ φέρνονται μὲ κολακεία καὶ ὄχι σπάνια καὶ μὲ χαμέρπεια Καὶ αὐτὸ δὲ γίνεται ἀπὸ ἀγάπη στοὺς γονεῖς, μὰ γίνεται ἴσα—ἴσα ἀπὸ ἐγωϊσμό. Δηλαδὴ γιὰ νὰ πετυχαίνουν πάντα ἀπὸ τοὺς γανεῖς τους αὐτὸ ποὺ θέλουν.

Ὅταν τέλος δὲν βοηθήσουν καὶ οἱ παρακλήσεις, τότε ἐφαρμόζουν τὰ παιδιὰ αὐτὰ ἄλλα μέσα: Κάνουν δηλαδὴ τὸν ἄρρωστο. Κάνουν πὼς τὰ πιά ει ἡ καρδιά τους, πὼς λιποθυμοῦν. Καὶ ἡ ἀλήθεια μάλιστα εἶναι πὼς πολλὲς φορὲς λιποθυμοῦν ἀληθινά. Τὸ παιδὶ δηλαδὴ αὐτό, ποὺ εἶναι νὰ τοῦ κάνουν πάντα τὰ χατήρια του καὶ νὰ γίνεται ὁ λόγος του, ἅμα συναντήση ἀντίστασι αἰσθάνεται τὸν ἑαυτό του δυστυχισμένο Ἡ δυστυχία του αὐτὴ μπορεῖ νὰ εἶναι τόσο μεγάλη, ὥστε νὰ τοῦ φέρει νευρικὸ κλονισμό.

Τώρα πρέπει νὰ ποῦμε πὼς δὲν πρέπει νὰ συγχέουμε ὅσα λέμε παραπάνω μὲ τὸ γεγονὸς ὅτι ὅλα γενικῶς τὰ παιδιὰ προσπαθοῦν, γιὰ νὰ πετύχουν ἐκεῖνο ποὺ θέλουν, νὰ βρίσκουν τὸ πιὸ ἀδύνατο σημεῖο τῶν γονέων τους καὶ νὰ τοὺς κενεοῦν ἀκριβῶς στὸ σημεῖο αὐτό Μὰ οἱ γονεῖς μὲ τὴ συμπεριφορά τους ἀπέναντι στὸ παιδὶ πρέπει νὰ τοῦ δίνουν νὰ καταλαβαίνη πὼς καὶ στὶς παρακλήσεις του, δὲν πρέπει νὰ θυσιάζη τὴν περηφάνειά του καὶ τὴν ἀξιοπρέπειά του. Πολλοὶ τρόποι ὑπάρχουν γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτό. Ὁ πιὸ συνηθισμένος, στὸν ὁποῖο καταφεύγουν οἱ περισσότερες φορὲς οἱ γονεῖς, εἶναι ὁ διπλωματικός, Ἐκεῖ δηλ. ποὺ τὸ παιδὶ εἶναι πεισμωμένο καὶ φωνάζει καὶ κλαίει καὶ ζητᾶ νὰ γίνη ὁ λόγος του, πετοῦν μιὰ κουβέντα καὶ φέρνουν τὰ παιδιὸ σὲ ἄλλες σκέψεις καὶ ἔτσι τὰ κάνουν νὰ ξεχνοῦν τὸ πεῖσμα τους.

Μιὰ φορὰ βγῆκα ἀπὸ τὸ λεωφορεῖο, διηγεῖται ὁ κ Παπαμαύρου, στὸν Πλάτανο τῆς Κηφισιᾶς καὶ πῆρα τὸ δρόμο πρὸς τὰ κάτω, πρὸς τὸν ἠλεκτρικὸ σταθμό Μπροστά μου πήγαινε ἕνας κύριος μὲ τὸ κοριτσάκι του 4—5 χρονῶν. Τὸ κοριτσάκι ἤθελε νὰ τὸ σηκώση ὁ μπαμπάς του. Ἔτσι φαίνεται ἦταν συνηθισμένο. Γιατί, ὅσο φώναζε κι' ἔκλαιγε κι' ἤθελε νὰ το σηκώση ὁ πατέρας του, τόσο ἐκεῖνος τοὔλεγε: Δὲν σὲ σηκώνω! Δὲν σὲ παίρνω! Τότε τὸ κοριτσάκι ἔκατσε μέσα στὸ δρόμο καὶ ἄρχισε νὰ τινάζη τὰ χέρια του καὶ τὰ πόδια του, νὰ κλαίη σπαρακτικὰ καὶ νὰ ζητᾶ ἀπὸ τὸν μπαμπά του, νὰ τὸ πάρη στὴν ἀγκαλιά του. Στάθηκα καὶ ἤμουν περεργος νὰ δῶ τί θὰ ἀπογίνη. Τότε ὁ πατέρας τοῦ κοριτσιοῦ, ποὺ εἶχε φαίνεται τὴν ἀρχὴ νὰ μὴν ὑποχωρῆ στὰ καπρίτσια τοῦ παιδιοῦ, εἶπε: Καλὰ Ἀθηνούλα! Δὲ θἄρθης νὰ πᾶμε στὴ μαμά; Μόνη σου θὰ μείνης ἐδῶ; Μόλις τὸ κοριτσάκι ἄκουσε τὴ μαμά του, ἄρχισε νὰ φωνάζη πρὸς τὸν κύριο, ποὺ εἶχε προχωρήσει λίγο: Στάσου μπαμπά! Περιμενέ με! Θέλω τὴ μαμά ..

Ὅταν ἤμουν, συνεχίζει ὁ κ. Παπαμαύρου, 7—8 χρονῶν καὶ μὲ μάλωναν καμμιὰ φορὰ οἱ γονεῖς μου, ἐγώ, ὅπως λέμε σὰν χωριό μου, «ἐμάνιζα» καὶ δὲν ἤθελα νὰ φάω τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ. Τὸ ἔκανα, γιατὶ ἤξερα πὼς τὸ μεγαλύτερο βάσανο τοῦ πατέρα μου ἦταν ἡ ἄρνησι μου νὰ φάω Ὅταν λοιπὸν μὲ μάλωναν ἢ μ' ἔδερναν, κατέφευγα στὸ μάνισμα καὶ ἔλεγα τὴ μητέρα μου γιὰ νὰ τὴν ἐκδικηθῶ: «Δὲ θὰ φάω κι' ἐγὼ τὸ μεσημέρι, νὰ δῆ ἐσύ!». Τότε ἄρχιζε ὁ πατέρας μου τὰ παράπονά του πρὸς τὴ μητέρα μου. Ἐ! Ἔκανες πάλι τὸ παιδὶ νὰ μὴ φάη! Δουλεὰ εἶν' αὐτή; Νὰ μὴν τρώει τὸ παιδί;» Ἔ σὺ εἶχα βρῆ ἕναν εὔκολο τρόπο νὰ ἐκβάλω τοὺς γονεῖς μου καὶ νὰ κατορθώσω κονιά τους ὅτι ἤθελα. Ὥσπου στὸ τέλος εἶδαν κι' αὐτοὶ πὼς ἡ δουλειὰ αὐτὴ δὲν μποροῦσε νὰ ἐξακολουθήση Καὶ ἀπὸ τότε, ὅταν πάλι ἐμάνιζα καὶ δὲν ἤθελα νὰ φάω, ἡ μητέρα μου μοῦ ἀπαντοῦσε: «Καλὰ μὴ τρῶς!» Ἐγὼ πάλι γιὰ νὰ περισσώσω τὸ φιλότιμο μου δὲν ἔτρωγα καὶ ἔμεινα νηστικός. Αὐτὸ ἔγινε δυὸ τρεῖς φορές, ὥσπου τώρα κατάλαβα μὲ τὴ σειρά μου κι' ἐγὼ πὼς τὸ κόλπο μου δὲν ἔπιανε πιά. Καὶ ἄρχισα πάλι νὰ τρώγω.

Ξέρω ὅμως καὶ μερικοὺς γονεῖς, ποὺ πᾶνε γυρεύοντας νὰ δημιουργήσουν στὰ παιδιά τους τὴν ἐντύπωσι πὼς εἶναι κάτι ξεχωριστό, κάτι ἀνώτερο καὶ ἀσυνήθιστο. Ξέρω π.χ. μιὰ κυρία, ποὺ ποτὲ δὲ δίνει στὸ παιδί της νὰ φάη τὸ ἴδιο φαγητό, ποὺ τρώει ὁ ἄνδρας της καὶ ἡ ἴδια. Καὶ ἅμα τὴ ρωτήση ὁ ἄνδρας της, γιατὶ νὰ μὴν τρώη καὶ τὸ παιδὶ ἀπὸ τὸ δικό τους φαΐ, ἐκείνη ἀπαντᾶ: Αὐτὰ τὰ φαγιὰ δὲν εἶναι γιὰ τὸν Μιχαλάκη. Τὸ φαΐ ὅμως ποὺ δίνει στὸ παιδί της, πολλὲς φορές, δὲν εἶναι καλύτερο ἀπὸ ἐκεῖνο ποὺ τρώει αὐτὴ καὶ ὁ ἄνδρας της. Αὐτὸ ὅμως δὲν ἔχει σημασία. Σημασία ἔχει ὅτι τὸ παιδὶ πρέπει νὰ παρουσιασιῆ σὰν κάτι ξεχωριστό, κάτι ἀνώτερο ἀπὸ τοὺς γονεῖς του, ποὺ γι' αὐτὸ πρέπει νὰ τρώη καὶ ξεχωριστὸ φαΐ.

Ξέρω μιὰ ἄλλη κυρία, ποὺ κάθε βράδυ ταΐζει τὸ παιδί της στὸ κρεββάτι. Ἐσυνήθισε τὸ παιδὶ ὥστε ὅταν ἔλθη ἡ ὥρα τοῦ βραδινοῦ φαγητοῦ ἐκεῖνο νὰ δύνεται καὶ πέφτει στὸ κρεββάτι. Ἡ μητέρα του τότε τοῦ πάει τὸ φαΐ καὶ ἐκεῖνο τρώει πεσμένο στὸ κρεββάτι. Καὶ ὅταν καὶ τῆς κυρίας αὐτῆς ὁ ἄνδρας παραπονιέται καὶ λέει: Μὰ γιατὶ νὰ μὴν τρώει καὶ τὸ παιδὶ μαζί μας στὸ τραπέζι, ἐκείνη ἀπαντᾶ: Γιατὶ νὰ μὴν ξεκουράζεται τὸ παιδί; Ἕνα τὸν ἔχουμε, γιατὶ νὰ μὴ τὸν προφυλάξουμε!

Ἔτσι σιγὰ—σιγὰ τὰ παιδιὰ αὐτὰ συνηθίζουν καὶ τὰ ἴδια νὰ θεωροῦν τοὺς ἑαυτούς τους σὰν κάτι ἰδιαίτερο, ποὺ πρέπει οἱ ἄλλοι νὰ τὰ σέβονται καὶ νὰ τὰ προσέχουν. Μὲ τὸν καιρὸ ὅμως τὰ παιδιὰ αὐτὰ μαθαίνουν ὄχι μόνο νὰ δέχονται σὰν κάτι αὐτονόητο τὶς ξεχωριστὲς αὐτὲς περιποιήσεις, μὰ καὶ νὰ τὶς ἀπαιτοῦν. Μαθαίνουν νὰ διατάζουν τοὺς γονεῖς τους, γιατὶ ξέρουν πὼς ἡ διαταγή τους θὰ ἐκτελεστῆ πάντοτε Μὰ ἀκόμα τὰ παιδιὰ αὐτὰ γίνονται ἰδιότροπα, γκρινιάρικα, αὐθάδη καὶ ἀνυπάκοα Τὸ ἕνα τοὺς μυρίζει καὶ τ' ἄλλο τοὺς βρωμᾶ Εἶναι τὰ παραιχαϊδεμένα παιδιά, τὰ μαμμόθρεφτα. Εἶναι οἱ τύραννοι τῶν γονέων τους.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὸ ἑπόμενον

"ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ,,
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Βαλαωρίτου 34
Τηλεφ. 79.025
ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ: Ι.Δ.Ε.Τ.Β.Ε.

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἰδιωτῶν	δρχ. 60
Δήμων καὶ Κοινοτ.	» 150
Νομικῶν προσώπων	» 150
Τραπεζῶν Ἑταιριῶν	» 500
Ἐξωτερικοῦ (ἀεροπορικῶς)	δολλάρια 15

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ
Γενικὰ ζητήματα δωρεάν. Διακηρύξεις, πλειστηριασμοί τὸ χιλιοστόμετρον δρχ. 1.30, Διαφημίσεις 0.60.

Χειρόγραφα, δημοσιευόμενα ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται
Ὑπεύθυνος: ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

ΑΘΥΤΟΣ

Τὸ ὡραῖο χωριό μας, κτισμένο «πάνω ἀπὸ τὸν ἀχνὸ τῆς θάλασσας», στολισμένο μὲ πεύκα, μυρτιὲς καὶ μὲ τὴ μυρωδιὰ τοῦ θυμαριοῦ, προσελκύει πάντα τὴν προσοχὴ κάθε περαστικοῦ. Ὄμορφες τοποθεσίες καὶ γραφικὰ τοπεῖα μπορεῖ νὰ βρῆ κανεὶς γύρω—τριγύρω ἀπὸ τὸ χωριουδάκι μας μὲ τοὺς 1015 κατοίκους του. Τὸ ἐκκλησάκι Ἁγ. Ταξιαρχῶν, χτισμένο μὲ πέτρα, μὲ πολλὰ λουλούδια μοιάζει μὲ μικρὸ παράδεισο. Λίγο πιὸ κάτω ἡ ἐκκλησία τοῦ Ἁγ. Δημητρίου βυζαντινοῦ ρυθμοῦ. Κτίστηκε τὸ 1858 ἀπὸ τὶς 30 οἰκογένειες ποὺ ζοῦσαν τότε ἐκεῖ. Πρὸς τὰ ἔξω τοῦ χωριοῦ βρίσκουμε τὸ τριτάξιο σχολεῖο. Κτίσιηκε κατὰ τὴ διάρκεια τῆς κατοχῆς μὲ τὴν προσωπικὴ ἐργασία τῶν κατοίκων, μὲ ἐράνους τῆς κοινότητος καὶ τὶς φροντίδες τοῦ τότε προέδρου τῆς κοινότητος Νικολάου Στάμου καὶ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ σχολείου κ. Ἀποστόλου Οἰκονόμου ἐκ Κασσάνδρας. Ἀλλὰ καὶ τὸ νεκροταφεῖο παρουσιάζει τὴν εἰκόνα ποὺ πρέπει χάρις εἰς τὴν εἰσφορὰ τῶν ἀδελφῶν Στάμου ποὺ βρίσκονται τώρα στὴν Ἀμερική.

Ἀλλὰ ὁ νέος ἐπισκέπτης μπορεῖ νὰ βρῆ καὶ τὶς ἀνέσεις του. Ὁ καινούργιος δρόμος ἔγινε ἀπὸ τὴν ἀγορὰ μέχρι τὴν παραλία. Ἔχει φάρδος δέκα μέτρα καὶ πολλὰ ἐκδρομικὰ αὐτοκίνητα μποροῦν νὰ ἐξυπηρετηθοῦν. Ἡ κοινότης φροντίζει ὥστε τὸ καλοκαῖρι νὰ τελειώσουν οἱ ἐργασίες γιὰ τὴ μεταφορὰ τοῦ νεροῦ κοντὰ στὴν παραλία. Οἱ παραθερισταὶ καὶ οἱ λουόμενοι θὰ ἔχουν καὶ τὴν εὐκολία αὐτή. Ἐλπίζεται ὅτι τὸ νερὸ θὰ εἶναι ἄφθονο. Μέχρι σήμερα οἱ ξένοι ἐπισκέπτες περνοῦσαν ἀπὸ τὸ χωριό μας ἔβλεπαν τὰ ὡραία σπιτάκια χωρὶς ὅμως νὰ μποροῦν νὰ πλησιάσουν πρὸς τὴ θάλασσα. Τώρα τὸ αὐτοκίνητό του θὰ μπορῆ νὰ πηγαίνει μέχρι τὴν ἄκρη τοῦ βράχου καὶ νὰ θαυμάζη τὴ θέα τῆς θάλασσας. Τὸ ἐξοχικὸ καφενεδάκι εἶναι πρόθυμο κάθε ὥρα νὰ τὸν ἐξυπηρετήση. Ἀπὸ ἐκεῖ μαζὺ μὲ τὴ χαρὰ τῆς θάλασσας μπορεῖ νὰ ἀπολαύση χίλιες δυὸ ὀμορφιές, τὴ Σιθωνία, τὴν Κασσάνδρα, τὸ Ἅγιο Ὄρος. Μείνετε στὸ χωριὸ μας πέντε λεπτὰ καὶ θὰ μείνετε εὐχαριστημένοι. Η.Κ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΑΓΙΟΜΑΜΙΤΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ
Διευθυντὴς Κλινικῆς Ν.Σ.Α.
Ἐγνατίας 104 Τηλ. 72 403
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΤΙΜΑ ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ ΜΑΣ

Τὰ χρόνια περνοῦν καὶ οἱ παλιὲς πληγὲς ἐπουλώνονται καὶ ἴσως σβήνουν.

Ἡ θλιβερὴ ὅμως ἐπέτειος τῶν Δεκεμβριανῶν τοῦ 1944, δὲν θὰ σβήση ἀπὸ τὴ μνήμη τοῦ Ἔθνους.

Δὲν τὴ θυμᾶται γιὰ νὰ ἀναζωπυρώνη καὶ νὰ διαιωνίζη τὰ μίση, ἀλλὰ ἐπειδὴ θέλει σὰν Ἔθνος νὰ ζήση, θυμᾶται τὴν ἱστορίαν. Ἔθνη ποὺ ἀτώλεσαν τὴν ἱστορική τους μνήμη ἐξουθενώθησαν.

Τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ποτὲ δὲν ἐλησμόνησε τὶς καλὲς καὶ κακὲς σελίδες τοῦ παρελθόντος, ἀλλὰ τὶς εἶχε γιὰ διδάγματα τὰ ὁποῖα τὸ ἐβοήθησαν καὶ πέρασε πολλὲς ἀντιξοότητες διὰ μέσου τῶν αἰώνων «τὰ παθήματα, ὅμως ἔγιναν καὶ μαθήματα.

Οὐδεὶς ἀμφισβητεῖ, ὅτι ἡ Πατρίδα μας εἶναι ὑπὲρ τῆς λήθης καὶ συγχωρεῖ τοὺς μετανοοῦντας, ἀλλὰ ὄχι ὑπὲρ τῆς καταργήσεως τῆς Ἐθνικῆς μνήμης γι' αὐτὸ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ λησμονήση τὸ κίνημα τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1944, τὸ ὁποῖον οὐσιαστικῶς δὲν εἶναι κίνημα, ἀλλὰ ἕνα ἔγκλημα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα ποὺ ἔχουν διαπραχθῆ ποτέ, εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος.

Δὲν εἶναι μόνον οἱ νεκροὶ τὰ ἐρείπια καὶ οἱ λεηλασίες ἀλλὰ καὶ τὸ βαρὺ πλῆγμα τῆς ματαιώσεως τῶν ἐθνικῶν μας διεκδικήσεων. Ὁ δὲ Ἑλληνικὸς λαὸς ποὺ ἐπερίμενε ἀναδημιουργίαν ἐδοκίμαζε τὶς κομμουνιστικὲς ἀγριότητες.

Τὸ Δεκεμβριανὸ κίνημα ὑπῆρξε ξενοκίνητο, ποὺ καλύφθηκε στὸ σκότος μιᾶς μεγάλης ἀπάτης καὶ κατέληξε στὸ αἷμα.

Οἱ ἐρυθροὶ τσάροι τοῦ Κρεμλίνου ἐγνώριζαν, ὅτι οἱ Ἕλληνες μὲ τὴν ἀντίστασή τους τοῦ Ἀπριλίου—Ἰουνίου τοῦ 1941 τοὺς ἔσωσαν ἀπὸ βέβαιο ἀφανισμὸ ἀλλὰ δὲν μποροῦσαν νὰ παρεκκλίνουν ἀπὸ τὸ βασικό τους σχέδιο, τῆς καταλήψεως τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἀφανισμοῦ τοῦ δοξασμένου λαοῦ της.

Ἔθεσαν τὸ σατανικό τους σχέδιο σὲ ἐφαρμογὴ καὶ ἐπαγίδευσαν μὲ τὸ—περίφημο—ἐὰν τὸν φλογερὸ πατριωτισμὸ τῶν Ἑλλήνων.

Τὴ δύναμη ποὺ αὐτὸς ὁ πατριωτισμὸς συνεκρότησε γιὰ νὰ τὴ ρίξη ἐναντίον τοῦ κατακτητοῦ τὴν ἔστρεψαν μὲ ἐπιτηδειότητα καὶ μὲ ὀλέθρια ἀποτελέσματα ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ Ἔθνους. Προσπάθησαν ἀκόμη, χωρὶς ὅμως νὰ τὸ ἐπιτύχουν, νὰ ἐμφανίσουν τὰ γεγονότα τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1944 καὶ αὐτὰ τῶν ἐτῶν 1946—49 ὡς διχασμὸν καὶ ἐμφύλιον πόλεμον, ἀλλὰ τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα τῆς Ἑλλάδος, ποὺ ἀνέλαβε νὰ παίξη τὸν θλιβερὸν αὐτὸν ρόλον, διότι εἶναι τὸ μόνον ποὺ θεωρεῖ πατρίδα του τὴ Σοβιετικὴ Ρωσία, διοχέτευε στὰ ἀνώτατα στελέχη του «τὴ φωνὴ τοῦ κυρίου του» «Ἡ προπαγάνδα μας θὰ εἶναι ἐθνικὴ καὶ οἱ ἐνέργειές μας θὰ στρέφονται στὸν ταξικὸ ἀγῶνα» γράφει σὲ ἕνα βιβλίο του ὁ Μπαρτζώτας.

Τὰ Δεκεμβριανὰ αὐτὸ ἀκριβῶς ἐπιβεβαιώνουν μὲ τοὺς σιράντα ὀκτὼ χιλιάδες νεκρούς, μὲ τὶς πολλὲς χιλιάδες τραυματίες καὶ μὲ τὶς ὑλικὲς ζημίες ποὺ ὑπερβαίνουν μόνο στὴν Ἀθήνα τὰ ἑκατὸν πενῆντα ἑκατομμύρια σημερινὲς δραχμές.

Οἱ ἀπαταιῶνες, ὅταν εὑρεθοῦν στὴν ἐξουσία γίνονται ὁ πιὸ ὠμὸς τύραννος, ἀλλὰ ἡ Ἑλλὰς δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ ἀρνηθῆ τὸν πολιτισμό της καὶ νὰ γυρίση πίσω. Καὶ βαρὺ μὲν τὸ τίμημα, ἀλλ' ἀπέφυγε τὸν κίνδυνο τοῦ ἀφανισμοῦ καὶ τῆς δουλείας.

Ἀπέφυγε τὴν κατάσταση τῆς βίας ποὺ μπροστά της ὠχριοῦν ὠρισμένες τοῦ μεσαίωνα ποὺ τόσον στυλιτεύονται ἀπὸ τὴν ἱστορία.

Οἱ κομμουνισταὶ θέλουν νὰ μὴν ἐνθυμούμεθα, ἡμεῖς ὅμως θὰ ἐνθυμούμεθα τοὺς τρεῖς γύρους, διότι δὲν θέλομε νὰ δοκιμάσωμε καὶ τέταρτο.

Γνωρίζομεν, ὅτι ὁ κομμουνισμὸς ἐπιζητεῖ νὰ ἐπικρατήση μόνο μὲ τὴ βία διότι εἶναι συνδεδεμένος μὲ αὐτὴν καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ γνωρίζωμεν ὅτι ἐννοεῖ μίαν μόνον γλῶσσαν. Τῆς δυνάμεως. Ὅπου συναντήση ἀδυναμίαν ἐπιτίθεται καὶ ὅπου ἰσχὺν ἀδυνατεῖ νὰ βλάψη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΛΑΝΔΡΗΣ
Στρατώνιον 8—12—60

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ Γυμνασίου Πολυγύρου προκηρύσσει μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν καὶ διὰ συμπληρώσεως τιμολογίου προϋπολογισμοῦ διὰ τὴν κατασκευὴν ὑποστέγου γυμναστικῆς, γραφείου καὶ ἀποθήκης ἐνεργηθησόμενον τὴν 14ην Ἰανουαρίου 1961 ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 10—12 π.μ. ἐνώπιον ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ γυμνασιάρχου.

Πληροφορίαι παρέχονται καθ' ἑκάστην ἐν τῷ ἀνωτέρῳ γραφείῳ.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 13-12-1960
Ὁ πρόεδρος τῆς σχολ. ἐφορείας
Μ. ΧΛΙΧΛΙΑΣ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ εἰς Ν. Μουδανιὰ νεόκτιστος οἰκία ἐκ δύο δωματίων, σάλας, κουζίνας ἀποθήκης μὲ φῶς καὶ νερὸ ἐντός, σταύλου καὶ φούρνου καὶ μετὰ μεγάλου οἰκοπέδου. Εὐκολίαι πληρωμῆς. Πληροφορίαι κ. Γρηγόριον Κυριακούδην, Ν. Μουδανιά.

Η "ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ,, ΕΙΣ ΤΑ ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ ΠΑΤΙΛΔΑ

Τραγικὲς οἱ συνθῆκες ἐργασίας καὶ διαβιώσεως τῶν ἐργατῶν.— Κοριτσάκια 15 ἐτῶν χρησιμοποιοῦνται σὲ βαρύτατες ἐργασίες.— Μία συνομιλία μὲ τοὺς ἐργάτες.—Τὰ παράπονά των.

Ρεπορτὰζ τοῦ συντάκτου μας; κ ΡΟΔΟΛΦΟΥ ΣΑΧΙΝΗ

Στὴ σειρὰ τῶν ρεποοτάζ μας περὶ τῶν μεταλλείων Χαλκιδικῆς ἐπισκεφθήκαμε τὰ μεταλλεῖα λευκολίθου, εἰς Πατλδα, τῶν κ.κ. Γιάνναρη—Βαλταζάνου ἀφ' ἑνὸς μὲ ἐργολάβους τοὺς κ.κ. Σακελλαριάδην καὶ Χάϊταν καὶ τοῦ κ. Νικολαΐδη ἀφ' ἑτέρου μὲ διευθυντὴν τὸν κ. Σταματάκον, τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται τὸ ἕν παραπλεύρως τοῦ ἄλλου.

Εἰ. τὸ μεταλλεῖον τῆς ἑταιρείας κ. Βαλταζάνου ἡ ἐργασία εἶναι ἡ ἴδια μὲ τὴν τῶν μεταλλείων τῆς Γερακινῆς. Τὸ ὅλον ἔργον ἀπασχολεῖ περὶ τοὺς 150 ἐργάτες καὶ ἐργάτριες, πολλὲς δὲ ἀπὸ τὶς δεύτερες εἶναι ἀνήλικες! Ὑπάρχει ἐδῶ ἕνας φοῦρνος συνεχοῦς καύσεως καὶ ἀπασχολεῖ σημαντικὸν ἀριθμὸν ἐργατῶν ἰδίως ἐργατριῶν. Οἱ περισσότεροι ὅμως ἐργάζονται εἰς τὰ «νταμάρια» ὅπου γίνεται ἡ ἐξόρυξις τοῦ λευκολίθου καὶ ἡ πρώτη διαλογή του ἀπὸ τὶς ἐργάτριες.

Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ τῆς ἐπισκέψεως πλησιάζουμε τοὺς ἐργαζομένους καὶ ἀλλάζουμε μερικὲς κουβέντες. Μὲ ἄλλους λιγώτερες, μ' ἄλλους περισσότερες. Πέσαμε στὴν ὥρα τῆς δουλειᾶς καὶ δὲν μποροῦμε νὰ τοὺς καθυστεροῦμε πολύ. Ἐργάζονται ἐργολαβία καὶ ἂν δὲν συμπληρώσουν τὰ βαγόνια, τὸ μεροκάματο θὰ εἶναι μειωμένο. Τοὺς κάνουμε τὴν πρώτη ἐρώτηση.

—Ἔχετε σωματεῖο;

Δυὸ ὀρθάνοιχτα μάτια ἀνταποδίδουν τὴν ἐρώτησι.

—Τὶ σωματεῖο;

—Μήπως εἶσθε ὀργανωμένοι, ἔχετε κανένα σύνδεσμο, ὑπάγεστε στὴν ὀργάνωση τοῦ ἐργατικοῦ κέντρου Θεσσαλονίκης; Καὶ ἡ ἀπάντησις δίδεται. Οὔτε σωματεῖο ἔχουν, οὔτε εἶναι ὀργανωμένοι οὔτε τίποτε. Πλησιάζουμε ἄλλους ἐργάτες πιὸ πέρα καὶ συνεχίζουμε τὶς ἐρωτήσεις μας.

—Ἐνδιαφέρθη ποτὲ τὸ ἐργατικὸ κέντρο Θεσσαλονίκης γιὰ τὴν ὀργάνωσή σας;

Καὶ ἡ ἀπάντησις ἔρχεται ἀμέσως.

—Τὶ ἐργατικὸ κέντρο μᾶς λέτε κύριε. Αὐτὸ τὸ πράγμα δὲν ἦρθε ποτὲ ἐδῶ. Ἂν ἔρχόταν ἄλλη θὰ ἦταν ἡ κατάστασή μας. .

—Καὶ ποιὰ εἶναι ἡ κατάστασή σας τώρα; Δὲν εἶστε κατωχυρωμένοι; Δὲν ὑπάγεστε στὸ Ι.Κ.Α;

—Στὸ Ι.Κ.Α εἴμαστε μόνο γιὰ σύνταξη. Ἰατροφαρμακευτικὴ περίθαλψη δὲν ἔχουμε. Οὔτε δικό μας ταμεῖο ἀλληλοβοηθείας ἔχουμε. Ἂν κτυπήση κανεὶς τὸ χέρι ἢ τὸ πόδι του ὄχι μόνο θὰ χάση τὸ μεροκάματο γιατὶ δὲν θὰ δουλέψη ἀλλὰ θὰ ξοδέψη καὶ ἀπὸ τὴ τσέπη του γιὰ φάρμακα.

—Καὶ γιατὶ δὲν φροντίζετε ἐσεῖς νὰ κάνετε σωματεῖο καὶ νὰ ὀργανωθεῖτε ὥστε νὰ ἔχετε ὅλες αὐτὲς τὶς νόμιμες διευκολύνσεις;

Ἕνα χαμόγελό τους μᾶς κάνει νὰ μαντέψουμε τὴν ἀπάντηση. Καὶ νάτη!

—Ἂν κανένας μιλήση γιὰ τέτοια πράγματα τοῦ λέγουν: «Ἐσὺ εἶσαι πιὸ ἔξυπνος ἀπὸ τοὺς ἄλλους; Πάρε τὰ πράγματά σου καὶ φῦγε». Καὶ τὸν ἀπολύουν.

Ρωτοῦμε ἕναν ἄλλο ἐργάτη.

—Σᾶς πληρώνει τακτικὰ ἡ ἑταιρεία;

—Πάντα μὲ καθυστέρησι ἑνὸς μηνός. Τώρα τὸ Δεκέμβριο θὰ μᾶς πληρώσουν τὸ Νοέμβριο.

—Γιατὶ τὸ κάνουν αὐτό;

—Νά, ξέρω κι' ἐγώ; Μᾶς ἐκμεταλλεύονται. Ἐκμεταλλεύονται τὰ λεφτά μας, μπορεῖ νὰ τὰ τοκίζουν...

Προχωροῦμε πιὸ πέρα. Μιὰ σειρὰ ἀπὸ νέες κοπέλλες σπάζει τὴν πέτρα ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὸ νταμάρι καὶ διαλέγη τὸ μετάλλευμα. Τυλιγμένες μὲ τὰ ἄσπρα τσεμπέρια τους, ὅπως εἶναι, δὲν μπορεῖς νὰ καταλάβης τὴν ἡλικία τους. Μιὰ μικροκαμωμένη ἐκεῖ δίπλα μᾶς ἑλκύει

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα

Η ΠΙΠΕΡΙΑ ΤΟΥ ΠΙΠΗ

Καλὸς φίλος μου ὁ Πίπης, μόνο ποὺ ἔτυχε νἄμαστε ἀντερασταί. Μᾶς ἔχει ξετρελάνει κυριολεκτικὰ ἡ δ. Ἀλίκη ἡ κόρη τοῦ κ. Σπυρίδωνα. Κατὰ τὰ ἄλλα μὲ τὸν Πίπη τὰ πᾶμε καλά. Παίζουμε τὸ ταυλάκι μας καὶ περνᾶμε μιὰ χαρά. Μονάχα σὰν βρεθοῦμε σὲ παρέα ποὺ νᾶνε ἡ Ἀλίκη σκωτοτόμαστε ποιὸς θὰ τὴν πρωτοπεριποιηθῆ κι' αὐτή, ἡ ἀφιλότιμη, μᾶς κατάλαβε φαίνεται καὶ μᾶ δουλεύει κανονικὰ ἀμφοτέρους! Πότε ἀνεβάζει ἐμένα στὰ οὐράνια μὲ τὰ καμώματά της, πότε μὲ κάνει νὰ ἀπελπίζομαι ἄδοξα. «Τὶ εὐγενικὸς ποὺ εἶσθε κύριε Παρμενίων! τὶ χαριτωμένος!» Κι' ἄλλοτε: «Καλὲ τὶ χρυσὸς ἄνθρωπος ὁ κύριος Πίπης!» Καὶ ὁ Πίπης κορδώνεται κι' ἐγὼ μαραζώνω. Ἀλλὰ ποῦ θὰ μοῦ πάει, θὰ τὴν φέρω ἐγὼ βόλτα Ξέρετε τὶ θὰ πεῖ Παρμενίων;

Καὶ βάζω σ' ἐνέργεια τὰ μεγάλα μέσα Στὴ γιορτὴ τοῦ κυρίου Σπυρίδωνος ἀπαραιτήτως τὸ σχετικὸ εὐχετήριο πρέπει νὰ συνοδεύεται μ' ἕνα ἀκριβὸ δῶρο γιὰ νὰ καταλάβη ὁ κύριος Σπυρίδων μὲ τὶ ἄνθρωπο ἔχει νὰ κάνει. Χουβαρδᾶ, ἔξυπνο, εὐγενικὸ καὶ μ' ἕνα μάτσο ἄλλα προτερήματα καὶ τότε τὰ λέμε κύριε Πίπη πῶς σὲ κάνω νὰ μὲ βλέπεις ἀγκαζὲ μὲ τὴν Ἀλίκη καὶ νὰ γίνεσαι ὑφαίστιο. Ὁ φίλος μου ὁ Τάκης μοῦ τὸ εἶπε ἐμπιστευτικά: Παρμενίων νᾶσαι πρωτότυπος! Δῶρο δὲν θέλη; Ἔ! πάρε αὐτὴ τὴν πίπα ποὺ εἶναι καθαρὸ κεχριμπάρι μὲ μαλαματένια ἐπένδυση νὰ σὲ θυμᾶται ὁ κ. Σπυρίδων ὅταν θὰ καπνίζει». Καὶ πληρώνω δραχμὰς πενταακοσίας γιὰ τὴν πίπα. Ἀλλὰ ἔχουμε καὶ τὸν Πίπη. Γιορτάζει κι' αὐτὸς αὔριο. Πρέπει νὰ τὸν πάρω κάτι κι' αὐτουνοῦ γιὰ τὰ μάτια. Αὐτουνοῦ τὸ δῶρο τόχω φυλαγμένο ἀπὸ πέρυση ποὺ γιόρταζα τὰ γενέθλιά μου. Μοῦ τόστειλε ὁ ἴδιος. Εἶναι μιὰ κατακκόκινη πιπεριὰ ἀπ' αὐτὲς ποὺ βάζουμε τὸ χειμώνα στὴ φασουλάδα στυλισμένη μ' ἕνα ὄμορφο φιογγάκι καὶ τυλιγμένη μὲ κάτι φανταχτερὰ χαρτιά. Ξέρετε τὶ γέλοια ἔκανε ἡ παρέα ὅταν τὴν ἀνοίξαμε; Κι' ἐγὼ τὸ φυσοῦσα καὶ δὲν κρύωνε σὰν νὰ τὴν εἶχα δαγκάση τὴν πιπεριά. Νὰ ὅμως ποὺ ἦρθε ἡ ὥρα νὰ ἐκδικηθῶ.

Κάνω λοιπὸν τὴν πίπα ἕνα ὡραῖο δεματάκι βάζω μέσα καὶ τὴν κάρτα μου ποὺ γράφει: «Διὰ τὴν ἑορτήν σας μὲ ἄπειρη ἐκτίμησι, Παρμενίων Κοντοτρύχης». Παίρνω καὶ τὸ δεματάκι τοῦ Πίπη καὶ τοῦ γράφω: «Γαϊδουρινὸ τὸ πρόσωπο, χαριτωμένο δῶρο! ὑπογραφὴ Παρμενίων» Φωνάζω τὸν Λεωνίδα τὸν κλητήρα τὸν κερνῶ δυὸ οὐζάκια καὶ τοῦ δίνω τὰ δεματάκια μὲ τὰ ἀπαραίτητα λουλούδια γιὰ νὰ τὰ παραδώση κατ' οἶκον. Μόλις σουρούπωσε ντύνομαι σὶκ καὶ γραμμὴ γιὰ τὸν κ. Σπυρίδωνα. Χτυπῶ τὸ κουδούνι βάζω καὶ τὸ καλύτερό μου χαμόγελο καὶ περιμένω νὰ μοῦ ἀνοίξουν. Καὶ νὰ σὲ λίγο στὴν πόρτα προβάλλει ὁ κ. Σπυρίδων καὶ μόλις μὲ βλέπει ἀντὶ νὰ μοῦ χαμογελάση ὅπως ἐγώ, γίνεται πράσινος μ' ἀρπάζει ἀπ' τὰ πέτα καὶ μοῦ δίνει μιὰ γερὴ σπρωξιά

Νά! μοῦ φωνάζει, χυδαῖε, ἀνάγωγε γιὰ νὰ μάθης νὰ στέλνης εὐχετήρια μὲ κουιερὲς πιπεριές!!!

Πόσες τούμπες ἔκανα; Πότε κατέβηκα τὰ σκαλιά; οὔτε κατάλαβα πῶς προσγειώθηκα στὴν αὐλή. Αὐτὸ ποῦ κατάλαβα ὅμως ἦταν ἐφτὰ καρούμπαλοι στὴν ἐγκεφαλική μου περιοχή! καὶ τὸ καλό μου τὸ κουστούμι κουρελιασμένο. Καὶ μόνον αὐτό; Οἱ καλεσμένοι τοῦ Σπυρίδωνα μαζὶ μὲ τὴν Ἀλίκη σκάγανε στὰ γέλοια στὸ κεφαλόσκαλο. Ἔφυγα. Καὶ ὁ Πίπης τὸ πρωϊ μὲ φίλησε γιὰ τὸ ἀνέλπιστο δῶρο ποῦ τοῦστειλα. Φαίνεται ὅτι ὁ Λεωνίδας ἦταν σουρωμένος καὶ τὰ μπέρδεψε τὰ δεματάκια κι' ἔδωσε τὴν πίπα στὸ Πίπη καὶ τὴν πιπεριὰ στὸ Σπυρίδωνα. Κι' ἔχασα ἐγὼ τὴν Ἀλίκη τὴν πίπα καὶ τὸ κουστούμι μου καὶ ἐπὶ πλέον μέτρησα καὶ τὴν σάλα τοῦ Σπυρίδωνα καὶ γιὰ τὸν κόπο μου ἔχω τώρα τοὺς καρούμπαλους Ἄμ' ποῦ θὰ μοῦ πᾶς ὅμως βρὲ Λεωνίδα, ἄμα θὰ σὲ βρῶ θὰ σὲ πνίξω ἠλίθιε!!!

ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΑΒΑΜΑΚΗΣ
Ν. Ρόδα

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.
ΥΠ)ΜΑ Α.' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν μετὰ τῆς Τραπέζης συναλλασσομένων πελατῶν, κατοίκων τῆς Ὑπαίθρου, ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν ἀπὸ 21 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. τὸ σύστημα τῆς δι' αὐτοκινητοτραπέζης ἐξυπηρετήσεως δι' ἁπάσας τὰς Τραπεζικῆς φύσεως ἐργασίας αὐτῶν, μὲ τὰ ἀκόλουθα ἐπὶ τοῦ παρόντος δρομολόγια.

ΔΕΥΤΕΡΑ—ΤΕΤΑΡΤΗ—ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
Θεσσαλονίκη-Πολύγυρος-Ν. Μουδανιὰ
Ν. Καλλικράτεια-Θεσσαλονίκη
ΤΡΙΤΗ—ΠΕΜΠΤΗ—ΣΑΒΒΑΤΟ
Θεσσαλονίκη-Χαλκηδὼν Κουφάλια
Χαλάστρα Σίνδος-Θεσσαλονίκη.
(ἐκ τῆς Δ)νσεως τοῦ Κεντρικοῦ Ὑπ)τος Θεσ)κης)
Τηλ. Δ)νσεως 72171
» Ὑπηρεσίας ὑπαίθρου 72592

ΖΩΝΑΙ ΥΓΕΙΑΣ ΕΣΟ
ΕΝΑΣ ΑΓΡΥΠΝΟΣ ΦΥΛΑΞ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΜΑΣ

Ἡ Ζώνη ὑγείας ΕΣΟ εἶναι ἕνας ἄγρυπνος φύλαξ τῆς Ὑγείας μας. Ἔχει ἄμεσα κατασταλτικὰ ἀποτελέσματα. (Σταματᾶ τοὺς πόνους ἀμέσως ἐπὶ τῶν ἀκολούθων παθήσεων: Ὀσφυαλγίαν, Ἰσχυαλγίαν, Ψαμμίασιν Νεφρῶν, Χολολιθιασιν. Ἥπαρ. Στόμαχον, (Ξυνίλες, ἕλκος) Ἐντέρων (Ἀμοιβάδες ἐντεροκολῖτιδα) ἐπὶ πάσης φύσεως παραμητρίων ποθήσεων ἰδιαιτέρως τῶν πόνων οἱ ὁποῖοι προκαλοῦνται ἀπὸ τὴν ἔμμηνον ῥοῆν

Ἡ Ζώνη ΕΣΟ λόγῳ τῆς συνθέσεως τῶν ὑλικῶν της κρατᾶ εἰς τὸ πάσχον ὄργανον τοῦ Σώματός μας μίαν Σταθερὰν Θερμοκρασίαν καὶ ὑποβοηθεῖ τὸν ὀργανισμὸν εἰς τὴν ἀποθεραπείαν του.

Παραγωγὴ — Πώλησις — Ἐργοστάσιον
ΧΡΗΣΤΟΥ Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
Θεσσαλονίκη Βαλαωρίτου 34 Τηλ 58—59

ΤΡΑΓΙΚΗ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ ΛΕΥΚΟΛΙΘΟΥ ΠΑΤΙΛΔΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 3ης σελίδος

τὴν προσοχή. Τὴ ρωτοῦμε πόσων χρόνων εἶναι.

—Δεκαέξη!!

—Ἐσύ; ρωτοῦμε ἄλλη μία

—Δεκαπέντε!!

Τρομακτικὴ ἀγανάκτηση μᾶς φουσκώνει τὰ στήθεια Δεκαπέντε ἐτῶν κοριτσάκι στὸ νταμάρι! Μάλιστα, ἦταν ἀλήθεια καὶ τὸ βλέπαμε νὰ δουλεύη τὴν πέτρα. Καὶ τὴ δούλευε μὲ ΒΑΡΙΑ. Μὲ δύναμι —τὶ δύναμι μπορεῖ νὰ ἔχη ἕνα βλασταράκι σὰν κι' αὐτὸ τὸ κοριτσάκι—κομμάτιαζε τὴ μεγάλη σκληρὴ πέτρα γιὰ νὰ μπορέσουν οἱ συναδέλφισσές της νὰ κάνουν τὴ διαλογή. Ἡ ἀγανάκτηση γίνεται τώρα ψυχικὴ κατάθλιψη. Φεύγουμε ἀπὸ τὸν τόπο αὐτὸ μ' ἕνα σωρὸ σκέψεις. Ποῦ θὰ ἔπρεπε νὰ βρίσκεται τώρα αὐτὴ ἡ ἀπαλὴ ὕπαρξι; Νὰ ἀνεβοκατεβάζη τὴ «βαριὰ» στὸ λατομεῖο ἢ ν' ἀσχολεῖται μὲ τὰ βιβλία του στὸ σχολεῖο;

Ποῦ βρίσκονται οἱ περίφημοι σύλλογοι προστασίας ἀνηλίκων;

Ποῦ βρίσκεται τὸ ἐργατικὸ κέντρο Θεσσαλονίκης;

Ποῦ βρίσκεται οἱαδήποτε κρατικὴ ὑπηρεσία νὰ πατάξη τὸ χάλι αὐτό;

Ποῦ; Ποῦ; Ποῦ; Ἑκατομμύρια ἐρωτήσεις μπορεῖ νὰ κάνη κανείς. Θὰ φέρουν ὅμως ἀποτέλεσμα; Κάποιος ποὺ τἄκουσε αὐτὰ σὲ μιὰ συζήτησι ποὺ ἔγινε, κούνησε μελαγχολικὰ τὸ κεφάλι καὶ εἶπε:

—Ποῦ εἶσαι Μετοξᾶ!

ΕΙΣ ΤΟ ΑΛΛΟ ΜΕΤΑΛΛΕΙΟ

Ἡ ἴδια καὶ χειρότερη κατάσταση ἐπικρατεῖ εἰς τὸ παραπλεύρως μεταλλεῖο τῆς Ἑταιρείας Γενικῶν Μεταλλευτικῶν Ἐπιχειρήσεων διευθυντὴς τῆς ὁποίας εἶναι ὁ κ. Σταματᾶκος.

Δέν ὑπάρχει σωματεῖο οὔτε ἔγινε ποτὲ κίνησις δημιουργίας του ἀπὸ τὸν φόβο τῆς ἀπολύσεως. Καὶ ἐδῶ δὲν πάτησε τὸ πόδι του τὸ ἐργατικὸ κέντρο Θεσσαλονίκης. Τὸ βασικὸ μεροκάματο εἶναι 52 δραχμὲς γιὰ τοὺς ἄντρες καὶ 40 γιὰ τὶς γυναῖκες. Πολλὰ ἀνήλικα κοριτσάκια ἐργάζονται στὸ μεταλλεῖο αὐτὸ καὶ παίρνουν 20 δραχμὲς τὴν ἡμέρα. Στὸ ΙΚΑ. εἶναι ἀσφαλισμένοι μόνο γιὰ σύνταξη. Οὐδεμία ἰατροφαρμακευτικὴ ἀσφάλισι ἔχουν, οὔτε δικό τους ταμεῖο ἀλληλοβοηθείας. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ κάνει κτυπητὴ καὶ ἀπαίσια ἐντύπωση σὲ κάθε ἐπισκέπτη εἶναι ὁ τρόπος διαβιώσεως τῶν ἐργατῶν εἰς τὰ παραπήγματα τῆς ἑταιρείας. Μπήκαμε σὲ ἕνα ἀπὸ αὐτά. Ἡ ἀτμόσφαιρα ἀποπνικτική. Σ' ἕνα δωμάτιο 3Χ8 μέτρα μένουν 14 ἄτομα Ὑπάρχουν τέσσερα διπλὰ κρεββάτια μὲ μετάλλινα ἐλάσματα γιὰ σοῦστες, σὲ κακὴ κατάσταση Τὸ ἕνα ἀπὸ αὐτὰ εἶναι σχεδὸν τελείως κατεστραμμένο καὶ δὲν χρησιμοποιεῖται. Τὸ κρατοῦν ὅμως ἐκεῖ γιὰ νὰ φιλοξενήσουν ἴσως τὸν ἰδιοκτήτη ἄν τυχὸν τοὺς ἐπισκεφθῆ ποτέ. Σὲ μιὰ γωνιὰ τὸ χωματένιο δάπεδο εἶναι στρωμένο μὲ ξύλα καὶ ἀπὸ ἐπάνω ὑπάρχει ἕνα πατάρι. Ἐδῶ κοιμοῦνται 8 «ἄνθρωποι». Κανείς τους δὲν ἔχει στρῶμα. Κάποιος παραπονεῖται.

—Μοῦ ἔκοψε τὸ πλευρὸ χθὲς αὐτὸ τὸ σύρμα. Ἔβαλα ἀπὸ κάτω τὸ περιοδικό. Τὶ νὰ σοῦ κάνη μιὰ κουβέρτα γιὰ στρῶμα. Ἔχουμε καὶ ποὺς κοριούς...

Παρεκάλεσα ἕνα νέο παιδὶ ἐργάτη νὰ ἀνοίξη τὸ παράθυρο γιατὶ μύριζε ἄσχημα τὸ δωμάτιο. Μὲ τὴ προσπάθεια νὰ τὸ ἀνοίξη διαλύθηκε στὰ τρία κανάτια του. Συνεχίζουμε τὶς ἐρωτήσεις:

—Ἤρθε ποτὲ κανεὶς ἀπὸ τὸ ἐργατικὸ κέντρο Θεσσαλονίκης νὰ ἐνδιαφερθῆ γιὰ σᾶς;

—Ποτέ.

—Γιατὶ δὲν κάνετε ἐσεῖς σωματεῖο;

—Θέλετε νὰ μᾶς ἀπολύσουν;

—Τοὺς μισθούς σας τοὺς παίρνετε τακτικά;

—Μᾶς τοὺς καθυστεροῦν. Στὶς 23 Δεκεμβρίου θὰ μᾶς πληρώσουν τὸν Νοέμβριο.

—Ἔτσι πάντα γίνεται;

—Μακάρι νὰ ἦταν ἔτσι. Πολλὲς φορὲς δὲν μᾶς πληρώνουν δυὸ καὶ τρεῖς μῆνες

—Γιατί;

—Γιατὶ δὲν κάνουν, λέει, φορτώσεις καὶ δὲν ἔχουν δουλειά.

—Σταματᾶτε τότε κι' ἐσεῖς τὴ δουλειά σας;

—Ἐμεῖς ποτὲ δὲν σταματᾶμε.

—Πότε ξεκουράζεστε τὸ μεσημέρι;

—Ξεκούραση σὲ μᾶς; Μόνο τὸ βράδυ. Τὸ μεσημέρι ὤ; που νά πᾶμε γιὰ φαγητὸ καὶ νὰ γυρίσουμε πίσω, πέρασαν τρία τέταρτα τῆς ὥρας. Μᾶς μένει μόνο ἕνα τέταρτο γιὰ κανένα τσιγάρο..

—Ἐργολαβία δουλεύετε ἢ μὲ μεροκάματο;

—Ἐργολαβία. Πρέπει νὰ βγάλουμε 30 βαγόνια γιὰ νὰ πιάσουμε τὸ βασικό. Πολλὲς φορὲς ὅμως χάνονται τὰ βαγόνια καὶ παίρνουμε μειωμένα χρήματα.

—Δηλαδὴ τὶ χάνονται;

—Στὴν ἀπέναντι ἑταιρεία ποὺ πήγατε ὑπάρχει κάποιος ἐπιστάτης, ἄς ποῦμε, ποὺ σημειώνει μαζὺ μὲ τοὺς ἐργάτες πόσα βαγόνια γεμίζουν μὲ τὸ μετάλλευμα. Ὁ ἐπιστάτης βάζει τὴν ὑπογραφὴ κι' ἔτσι τὸ μέτρημα εἶναι σωστό Ἐδῶ συμβαίνουν ἄλλα πράγματα. Σημειώνουμε ἐμεῖς τὰ βαγόνια ποὺ γεμίζουμε καὶ δὲν ὑπάρχει κανένας ὑπεύθυνος τῆς ἑταιρείας γιὰ νὰ κάνη τὴ διαπίστωση Στὸ τέλος μᾶς πληρώνουν λειψὰ δηλαδὴ ὅτι γεμίσαμε λιγώτερα βαγόνια Ἔτσι τὰ βαγόνια «χάνονται» καὶ χάνονται καὶ τὰ λεφτά μας. Ἀφήστε τα, μᾶς κάνουν ὅ,τι θέλουν.

ΡΟΔΟΛΦΟΣ ΣΑΧΙΝΗΣ

Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον ἡ «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς» εἰς τὰ μεταλλεῖα Βάβδου

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ Γενικοῦ Νοσ)μείου Χαλ)κῆς προκειμένου νὰ προβῆ εἰς τὴν πλήρωσιν τῆς θέσεως τοῦ λογιστοῦ τοῦ νοσοκομείου προσκαλεῖ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὸν διενεργηθησόμενον διαγωνισμὸν διὰ τὴν κατάληψιν τῆς θέσεως ταύτης ὅπως ἐντὸς 40 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσι εἰς τὴν γραμματείαν τοῦ ἱδρύματος τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπόμενα δικαιολογητικά.

Πλείονες πληροφορίαι παρέχονται παρὰ τοῖς γραφείοις τοῦ ἱδρύματος κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 15—12-1960

Ὁ πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. ἀ.α.

ΝΙΚ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Τὸ Γραφεῖον
ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΝ
& ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ
Τοῦ κ. Χριστοδ. Κατσικοπούλου
Μετεφέρθη
Εἰς τὸ ἰδιόκτητον Κατάστημα
καὶ Πρατήριον Βενζίνης
MOBIL OIL — Τηλέφ. 57
ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ

Ὁ κ. ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ὁ βουλευτὴς κ. Λυσ. Σαραφιανὸς μετέβη εἰς Ἀρναίαν, ὅπου ἐδέχθη πλεῖστος ἐπιτροπὰς καὶ μεμονωμένα ἄτομα. Διὰ τῆς ἐπισκέψεώς του εἰς τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας ἐπέλυσε διάφορα ζητήματα τῆς περιοχῆς Ἀρναίας.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Σαραφιανὸς τὴν Παρασκευὴν ἐπεσκέφθη τὴν πόλιν μας καὶ ἀφοῦ ἐδέχθη εἰς τὸ ἐνταῦθα πολιτικόν του γραφεῖον. ἐπεσκέφθη τὸν Νομάρχην κ. Λαμνᾶτον ὡς καὶ πλεῖστας ἐκ τῶν ἐνταῦθα ὑπηρεσιῶν καὶ ἐφρόντισε διὰ τὴν ἐπίλυσιν ζητημάτων τοῦ Νομοῦ.

ΑΥΞΗΣΙΣ ΚΑΙ ΔΩΡΟΝ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἐσωτερικῶν ἀνεκοινώθη ὅτι ἡ χορηγηθεῖσα ἀπὸ 1—12—1960 αὔξησις τῶν ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, θὰ καταβληθῆ ἀπὸ τῆς ἰδίας ἡμερομηνίας καὶ εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, τὸ ὑπαγόμενον εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 1726] 1951. Διὰ τὸ λοιπὸν προσωπικὸν θὰ κατοβληθῆ ἡ αὔξησις κατὰ τὴν διαδικασίαν τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω νόμου. Ἐπίσης εἰς τὸ ἐν λόγῳ προσωπικὸν θὰ καταβληθῆ καὶ δῶρον ἑορτῶν ἑνὸς μηνιαίου μισθοῦ μετὰ τοῦ ἐπιδόματος τριετιῶν, ἄνευ ὅμως προσαυξήσεως πολυετίας ἢ ἄλλου ἐπιδόματος.

Η ΕΝΩΣΙΣ Π. ΠΟΛΕΜΙΣΤΩΝ ΤΑΞΙΑΡΧΟΥ

Ἡ ἕνωσις παλαιῶν πολεμιστῶν παρ Ταξιάρχου ἀπέστειλε τὸ κατωτέρω τηλ)μα πρὸς τὸν ὑπουργὸν ἐθνικῆς ἀμύνης:

Ὑπουργὸν Ἐθνικῆς Ἀμύνης
Ἀθήνας

Παράρτημα πολεμιστῶν Ταξιάρχου ἐπὶ ἐπετείῳ Δεκεμβριανῶν προσφέρει φόρον τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης εἰς σφαγιασθέντας Ἕλληνας ὑπὸ ἀναρχοκομμουνιστῶν, καταδικάζει ἀνθελληνικὰς ἐνεργείας καὶ συμμετέχει εἰς ἐθνικὰς ἐκδηλώσεις.

Ἐντολῇ Διοικήσεως
Ὁ πρόεδρος
ΙΡ. Ι. ΤΣΙΟΛΑΚΗΣ
Ὁ γραμματεὺς
ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥΔΗΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως καὶ δημοσία εὐχαριστήσω τοὺς κ.κ. Ἐπιθεωρητὴν δασῶν Καλογερόπουλον, Δασάρχην Κασσάνδρας Στρίμπαν, τοὺς ὑπαλλήλους Δασαρχείου Κασσάνδρας καὶ ἰδιαιτέρως τὸν βουλευτὴν τοῦ Νομοῦ μας κ Λυσ. Σαραφιανόν, διὰ τὸ ἐπιδειχθὲν ὑφ' ἁπάντων ἐνδιαφέρον, καὶ ἐπίλυσιν ζωτικῶν ζητημάτων μικροϋλοτομῶν τῆς κοινότητός μας, περιορίσαντες ἐν μέρει διὰ τῆς παραχωρήσεως ὑλοτομιῶν τὴν ἀνεργίαν.

Ἀγ. Παρασκευὴ 15—12—1960

ΑΡΙΣΤ. ΦΛΩΡΙΝΗΣ

ΕΥΧΕΤΗΡΙΑ

Εἰς τοὺς νεονύμφους Μαρίαν καὶ Σωτήρην Δροβατσικαν εὐχόμεθα βίον εὐτυχισμένον καὶ πᾶν ποθητόν

Οἱ γονεῖς καὶ τ' ἀδέλφια της

—Εἰς τὸν ἀγαπητόν μου ἐξάδελφον Λάκην Κατσάνην ποὺ ἠραβωνίσθη μετὰ τῆς δίδος Μαίρης Ἀλεξιάδου εὐχόμαι ταχεῖαν τὴν στέψιν.

ΕΛΕΝΗ ΚΑΤΣΑΝΗ
Ποτίδαια

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ

Συλλυπούμεθα βαθέως τὴν καθηγήτριάν μας κ. Αἰκατ. Παπαγγελοπούλου—Κοτσιάνου διὰ τὸν θάνατον τῆς προσφιλοῦς μητρός της.

Οἱ μαθηταὶ τῆς ΣΤ' τάξεως τοῦ γυμνασίου Πολυγύρου

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ

Ὁ κ. Χρῆστος Σχοινᾶς γεωπόνος Α.Τ.Ε. δὲν θὰ ἑορτάσῃ καὶ δὲν θὰ δεχθῆ ἐπισκέψεις.

—Ὁ κ. Χρήστος Ἀνδρωνᾶς, κάτοικος Παλαιοκάστρου, δὲν ἑορτάζει καὶ δὲν δέχεται ἐπισκέψεις.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΤΗΣ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΧΑΛ)ΚΗΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν εἰς Θεσσαλονίκην ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης 27 τὰ ἐγκοίνια τῶν γραφείων καὶ τοῦ ἐντευκτηρίου τῆς νεοϊδρυθείσης ἱστορικῆς καὶ Λαογραφικῆς Ἑταιρείας Χαλκιδικῆς. Εἰς τὴν τελετὴν παρέστησαν ὁ μητροπολίτης Ἱερισσοῦ καὶ Ἀρδαμερίου, ὁ Νομάρχης Χαλκιδικῆς, οἱ βουλευταὶ κ.κ. Σαραφιανός, Βογιατζῆς καὶ Ἀηδονᾶς, ὁ Δήμαρχος Θεσσαλονίκης κ. Παπαηλιάκης, ὁ πρόεδρος τοῦ δημ συμβουλίου Θεσ)νίκης κ Καναβός, ὁ Δήμαρχος Πολυγύρου κ. Καραγκάνης, οἱ κ.κ. Στέφανος Κότσιανος γενικὸς γραμματεὺς τῆς Ἑτατρείας, ὁ κ. Ν. Κώττας, ὁ πρόεδρος τοῦ Παγχαλκιδικοῦ Συλλόγου κ Φιλιππίδης μετὰ τοῦ διοικ. συμβουλίου τοῦ συλλόγου, τὸ προεδρεῖον τῆς Ἑταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν πολλοὶ Χαλκιδικεῖς καὶ πλῆθος Θεσσαλονικέων. Τοὺς προσκεκλημένους ὑπεδέχοντο ὁ πρόεδρος καὶ ὁ γεν. γραμματεὺς τῆς Ἑταιρείας κ.κ. Β. Βασιλικὸς καὶ Στ. Κότσιανος. Μετὰ τὸν ἁγιασμὸν ὡμίλησεν ὁ κ. Βασιλικὸς ὅστις ἀφοῦ ηὐχαρίστησε τοὺς παρισταμένους, εἶπε μεταξὺ ἄλλων ὅτι ἡ συγγραφὴ τῆς ἱστορίας τῆς Χαλκιδικῆς ἀποτελεῖ βασικὴν ἐπιδίωξιν τῆς Ἑταιρείας, ἡ δὲ πραγματοποίησις τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ θὰ ἐπιδιωχθῆ διὰ τῆς ἐκδόσεως περιοδικοῦ συγγράμματος μὲ ἱστορικήν, λαογραφικήν, γλωσσικὴν ὕλην καὶ λαϊκὴν τέχνην καὶ διὰ τῆς δημοσιεύσεως μελετῶν καὶ ἐπιστημονικῶν ἔργων ἀφορώντων τὴν Χαλ)κήν.

—Διὰ τῆς συγγραφῆς τῆς ἱστορίας τῆς Χαλκιδικῆς, συνέχισεν ὁ κ. Βασιλικός, ἐπιθυμοῦμε νὰ κάμωμεν τοὺς κατοίκους αὐτῆς νὰ ἀγαπήσουν περισσότερο τὴν πατρίδα των, διότι ἀγαπᾶ κανεὶς περισσότερο τὴν πατρίδα του ὅταν γνωρίζει τὴν ἱστορίαν της. Πρέπει νὰ ὁμολογηθῆ ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη δὲν ἀντήχησεν ἡ ἀρχαιολογικὴ σκαπάνη εἰς τὴν πατρίδα τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ δικαιούμεθα νὰ διατυπώσωμεν τὸ παράπονόν μας ὅτι δὲν ἐξεδηλώθη τὸ προσῆκον ἐνδιαφέρον ἐκ μέρους τοῦ ἁρμοδίου ἐφόρου ἀρχαιοτήτων. Ὁ ἀπέραντος ἀρχαιολογικὸς χῶρος τῆς ἀρχαίας Ὀλύνθου παραμένει βοσκότοπος παραμελημένος Αὐτὸ εἶναι ἀπαράδεκτον. Ἐν συνεχείᾳ ὡμίλησαν μεταξὺ ἄλλων ὁ δήμαρχος Πολυγύρου, ὁ νομάρχης Χαλκιδικῆς, ὁ σεβ. μητροπολίτης Ἱερισσοῦ καὶ Ἀρδαμερίου κ. Παῦλος καὶ ὁ δήμαρχος Θεσσαλονίκης κ Παπαηλιάκις, ὑποσχεθεὶς συμβολικὴν ἀμοιβὴν 5 000 δραχ. διὰ τὴν Ἑτσιρείαν Ἡ ὅλη τελετὴ ἄφισεν ἀρίστας ἐντυπώσεις.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος Ὁρμυλίας διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς δευτέραν φανερὰν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν, ἐνεργηθησομένην τὴν 26ην τοῦ μηνὸς Δ)βρίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 4—6 μ.μ. ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς κοινότητος, ἡ κατασκευὴ ἐξωτερικοῦ δικτύου ὑδρεύσεως, βάσει τῆς ὑπὸ τῆς ΤΥΔΚ ἐκπονηθείσης μελέτης τῆς δαπάνης ἀνερχομένης εἰς τὸ ποσὸν τῶν 65 000 δρχ Ἐγγύησις συμμετοχῆς ὁρίσθη τὸ ποσὸν τῶν 3250 ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς ἀναλυτικῆς διακηρύξεως καὶ τῆς εἰδικῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, αἵτινες εἰσὶν κατατεθειμέναι παρ' ἡμῖν καὶ παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ Χαλ,κῆς, ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνουν γνῶσιν.

Ἐν Ὁρμυλίᾳ τῇ 15—12—1960

Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος

ΓΕΩΡΓ. ΠΑΠΑΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

ΑΜΜΟΥΛΙΑΝΗ 12.—Ἐπὶ τῇ 16η ἐπετείῳ τοῦ ἀντισυμμοριακοῦ ἀγῶνος ἐτελέσθη εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν θυμάτων τοῦ Δεκεμβριανοῦ κινήματος κατὰ τὸν συμμοριτοπόλεμον ἐκτελεσθέντων.

Εἰς τὸ μνημόσυνον παρέστησαν ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος κ. Βαρυτόπουλος μετὰ τοῦ κοινοτ συμ)λίου ὁ τελώνης Ἀμμουλιανῆς κ. Πρασσᾶς, ὁ διευθυντὴς καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦ σχολείου μετὰ τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τὰ Τ.Ε.Α. καὶ οἱ κάτοικοι Ἀμμουλιανῆς Ὁ διευθυντὴς τοῦ σχολείου κ Οἰκονόμου, ἀνέπτυξεν τὸ ἱστορικὸν τοῦ μνημοσύνου, ἐν συνεχείᾳ κατετέθησαν στέφανοι ἐκ μέρους τῆς κοινότητος, Τελωνειακῆς καὶ Λιμενικῆς ἀρχῆς Ἀμμουλιανῆς, τοῦ σχολείου καὶ τῶν Τ.Ε.Α.

—Ν. ΣΥΛΛΑΤΑ 18.—Διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν οἱ κάτοικοι Ν. Συλλάτων ἐξεδήλωσαν τὸν ἀποτροπιασμὸν των διὰ τὰ Δεκεμβριανὰ τοῦ 1944 Πρωτοβουλία τῆς κοινότητος καὶ τοῦ σχολείου ἐτελέσθη μνημόσυνον εἰς μνήμην τῶν σφαγιασθέντων, μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς, καὶ ἐν συνεχείᾳ κατάθεσις στεφάνων εἰς τὸ ἡρῶον. Τὸν πανηγυρικὸν καὶ τὴν σημασίαν τοῦ μνημοσύνου ἀνέπτυξεν δι' ἐμπνευσμένης ὁμιλίας του ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος κ. Χρῆστος Τσερέας, ὅστις κατασυνεκίνησεν τὸ ἀκροατήριον βαθύτατα. Εἰς τὴν τελετὴν προσεδόθη μεγαλοπρέπεια καὶ σεβασμὸς ἐκ τῆς παρελάσεως τῶν μαθητῶν τοῦ σχολείου καὶ τῆς ἀνακρούσεως τοῦ ἐθνικοῦ ὕμνου. Κ

—ΣΗΜΑΝΤΡΑ 12.— Μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν ἑορτάσθη κι' ἐφέτος ἡ ἡμέρα τῶν Δεκεμβριανῶν τοῦ 1944 στὸ χωριό μας. Καθολικὴ ἦτο ἡ συμμετοχὴ τῶν κατοίκων.

Τὴν 10ην καὶ 30' π μ ἐτελέσθη μνημόσυνον τῶν θυμάτων τῆς κομμουνιστικῆς θηριωδίας. Ἐν συνεχείᾳ σύσσωμον τὸ ἐκκλησίασμα συνεκεντρώθη ἔμπροσθεν τοῦ ἡρώου, ὅπου ἐψάλη δέησις ὑπὲρ τῶν πεσόντων. Ἐπηκολούθησεν ἑνὸς λεπτοῦ σιγή, ἡ κατάθεσις τῶν στεφάνων ὑπὸ τῶν ἀρχῶν καὶ ἡ ἀπαγγελία ποιημάτων διαφόρων σκέτς κ.λ.π. ὑπὸ μαθητῶν τοῦ σχολείου μας. Τὴν σημασίαν τῆς ἡμέρας ἐξῆρε διὰ μακρῶν λίαν ἐπιτυχῶς ὁ Δ)ντὴς τοῦ δημοτικοῦ σχολείου κ. Δούσκας, τονίσας τὴν ἀντιχριστιανικὴν δρᾶσιν καὶ τοὺς σκοποὺς τῶν κομμουνιστῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Δεκεμβρίου 1944 μέχρι σήμερον. Ἡ ἑορτὴ ἔκλεισε μὲ τὸν Ἐθνικὸν Ὕμνον. Α Φ.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν 25ην Δεκεμβρίου ἐ.ἔ ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 4—6 μ.μ. ἡ ἐνοικίασις τοῦ κοινοτικοῦ καφενείου Πορταριᾶς εὑρισκόμενον εἰς τὴν πλατείαν τῆς κοινότητος, καὶ διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1—1—1961 μέχρις τέλους Δεκεμβρίου 1964.

Ὡς πρώτη προσφορὰ διὰ τὴν ἔναρξιν τῆς δημοπρασίας ὡρίσθη ὑπὸ τῆς κοινότητος τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 8 000 διὰ ὁλόκληρον τὸ χρονικὸν διάστημα.

Ὡς ἐγγύησις ὡρίσθη τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 500.

Οἱ ὅροι τῆς δημοπρασίας εἰσὶν κατατεθημένοι εἰς τὸ γραφεῖον τῆς κοινότητος ὡς καὶ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Νομαρχίας Χαλκιδικῆς, ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσιν γνῶσιν κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Πορταριᾶ τῇ 15—12—1960

Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος

ΔΗΜ. ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ

ΑΙ ΑΡΧΑΙ ΑΠΑΝΤΟΥΝ

Ο Ο.Τ.Ε.

Ἀθῆναι τῇ 13 Δ)βρίου 1960

Πρὸς
Τὴν Δ)νσιν τῆς ἐφημερίδος
«Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς»
Πολύγυρον

Φίλε κ. Διευθυντά

Ἐν σχέσει πρὸς τὴν σχολιαζομένην εἰς τὸ φύλλον σας τῆς 23)10 δυσχερῆ τηλεφωνικὴν ἐπικοινωνίαν τῶν Ζερβοχωρίων γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι μέχρι τῆς 12)10 ἐ.ἔ. τὰ τηλεφωνεῖα τῆς περιοχῆς Ζερβοχωρίων ἤτοι τὰ τηλεφωνεῖα Ἁγ. Προδρόμου, Δευμπιῶν, Σανῶν, Πετροκεράσων Γεροπλατάνου, Παλαιοχώρας, Ριζῶν καὶ Κρήμνης, ἐξυπηρετοῦντο πλημμελῶς μέσω τοῦ τηλεφωνείου Ἁγ. Προδρόμου λόγω τῆς ἀνεπαρκείας του δικτύου ὡς καὶ τῆς κατασάσεως εἰς ἣν εὑρίσκετο τοῦτο. Ἤδη ἀπὸ τῆς ὡς ἄνω ἡμερομηνίας, ἀφ' ἧς ἐπετεύχθη ἡ μερικὴ ἀποσυμφόρησις τούτου, ἐβελτιώθησαν αἰσθητῶς αἱ συνθῆκαι τηλεφων. ἀντ)σεως τῶν ἐν λόγῳ τηλεφωνείων.

Ἐπὶ πλέον διὰ τὴν ταχυτέραν ἐξυπηρέτησιν μεταξὺ τῶν τηλεφωνείων τῆς περιοχῆς Ζερβοχωρίων καὶ τῆς περιοχῆς Ζαγκλιβερίου καὶ τοῦ Ταχυδρ. Ζαγκλιβερίου συνεδέθησαν τὰ τηλεφωνεῖα Πετροκεράσων (Ζερβοχωρίων) καὶ Ἀδὰμ (Ζαγκλιβερίου) διὰ τῆς κατασκευῆς ἰδιαιτέρας γραμμῆς.

Φιλικώτατα
Ὁ γενικὸς διευθυντὴς
ΕΠ. ΤΣΕΛΛΟΣ

Η ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΣΤΑΓΕΙΡΩΝ

Ἐν Ἀρναίᾳ τῇ 15-11-60

Πρὸς
Τὸν Ἀξιότιμον Διευθυντὴν
τῆς Ἐφημερίδος
«Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς»
εἰς Πολύγυρον

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Παρακαλοῦμεν δημοσιεύσατε εἰς τὴν ἔγκριτον ἐφημερίδα σας, τὰ κάτωθι, εἰς ἀπάντησιν τοῦ περὶ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Μεταγγιτσίου καὶ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 393 τῆς 4ης Δεκεμβρίου 1960 σημειώματος.

«Εἶναι ἀληθές, ὅτι τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον Μεταγγιτσίου, ὄντως στεγάζεται εἰς ἀκατάλληλον οἴκημα. Τὸ νέον διδακτήριον, δὲν ἀπερατώθη εἰσέτι καὶ τοῦτο ὄχι διότι δὲν κατεβλήθη μέριμνα πρὸς τοῦτο, ἀλλὰ διότι δὶς ἐγένετο μειοδοτικὴ δημοπρασία διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον, χωρὶς δυστυχῶς ἀποτέλεσμα, διότι ἡ μὲν μία ἐξ αὐτῶν ἐκρίθη ἀσύμφορος, ἡ δὲ ἑτέρα ἄγονος, μὴ προσελθόντος οὐδενὸς μειοδότου Ἤδη ἐλήφθη ἀπόφασις ἀπ' εὐθείας ἐκτελέσεως τῶν ἐργασιῶν καὶ ἀποπερατώσεώς του καὶ ἐνετέθη ἡ ἐργασία εἰς ἔργολάβον, ἐλπίζομεν δὲ ὅτι συντόμως θὰ ἐκτελεσθῶσιν αἱ ὑπολοιπόμεναι ἐργασίαι καὶ θὰ ἐπιτευχθῆ ἡ στέγασις τοῦ σχολείου εἰς τὸ νέον διδακτήριον.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ ἀναπ)τὴς Ἐπιθεωρητοῦ
ΙΩΑΚΕΙΜ ΠΑΠΑΘΩΜΑΣ

ΙΔΡΥΣΙΣ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ 127]50 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Χαλκιδικῆς ἐνεκρίθη ἡ ἵδρυσις σωματείου ἐν Ἀρναίᾳ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Φιλόπτωχος Ἀδελφότης Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἱερισσοῦ Ἁγίου Ὄρους καὶ Ἀρδαμερίου» οὗτινος σκοπὸς εἶναι ἡ ὁλικὴ ἐνίσχυσις τῶν ἀπόρων τῆς περιφερείας τῆς Μητροπόλεως.

Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος
ΚΩΝ. ΧΡ. ΚΛΕΙΔΑΡΑΣ